

schaalper

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

€ fokking veel

INLEIDING TOT DE VOORNAAMSTE
MODERNE LITERATUREN

Jaargang 44 // #595 / 24 SEPTEMBER 2018 // tweewekelijks tijdens het academiejahr

MY PRECIOUS

COLOFON

Oplage

4000 exemplaren op gerecycleerd papier,
gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes
van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het
academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Pieterjan Schepens
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Geers Offset
Eekhoutdriestraat 67, 9041 Gent

Hoofdredacteur

Pieterjan Schepens

Chef Eindredactie

Luna Nys

Coördinator

Elena De Bacquer

Chef Cultuur

Nicky Vandeghinste

Chef Reclame & PR

Timme Craeye

Chef Wetenschap

Daan Van Cauwenberge

Chef Lay-out

Arthur Jacobs

Chef IT

Wout Vierbergen

Redacteurs

Antoon "Golden Retriever" Van Ryckeghem, Arthur
"Chow Chow" Jacobs, Daan "Chihuahua" Van Cau-
wenberge, Elena "King Charles Spaniel" De Bacquer,
Hendrik "Dobermann" Taelman, Ines "Welshe Corgi"
Verniers, Lois "Labrador" Savat, Luna "Bichon Frise" Nys,
Nicky "De kleine puppy die af en toe tegen de muur
loopt" Vandeghinste, Pieterjan "West Highland White
Terrier" Schepens, Suzanne "Poedel" Grootveld, Timme
"Siberische Husky" Craeye, Wout "Beagle" Vierbergen,
Yolân "Toekàn" Devriendt

Medewerkers

Elise "Duitse Herder" Maes, Ella "Border Collie" Roose,
Evert "Boxer" Nerinckx, Jens "Old English Sheepdog" Ul-
ehake, Linus "Dalmatiër" Vermeulen, Mathias "Maltezer"
Stichelbaut, Matthias "Rottweiler" Verlinden, Senne
"Bastaardhond" De Reuse, Vincence "Shih-Tzu" De Gols

Illustraties

Emilie "Mopshond" Devreese, Luna Nys, Vincence De
Gols, Nele "Labradoodle" De Paep

Foto's

Daan Van Cauwenberge, Luna Nys, Nicky Vandeghinste,
Timme Craeye, Francis wyffels, Dries Luyten

Eindredactie

Antoon Van Ryckeghem, Arthur Jacobs, Daan Van
Cauwenberge, Elena De Bacquer, Elise Maes, Ella Roose,
Luna Nys, Mathias Stichelbaut, Nicky Vandeghinste,
Pieterjan Schepens, Senne De Reuse, Timme Craeye,
Vincence De Gols, Wout Vierbergen

Schamper groet student

door Pieterjan Schepens

In tijden waarin het *bon ton* is om studenten te groeten, is het niet meer dan passend dat ook Schamper zijn groeten overbrengt aan de student. Het zijn innige groeten, ontsproten aan een welgemeende affectie voor u, onze lezer, die ons per slot van rekening in staat stelt om menige subsidie van onze universiteit binnen te rijden. Een subsidie, welteverstaan, die wij prompt weer aan onze drukker overhan-

digen, steeds geanimeerd door affectie voor u, onze lezer, student.

Student, wees gegroet. De student mag blij zijn met zijn vele groeten. De Faculteit Letteren en Wijsbegeerte groet hem, het monitoraat groet hem, professor X groet hem, professor Y groet hem, en als de student 's avonds thuiskomt, groet ook zijn kotbaas hem. Het wordt een land waarin iedereen blij is elkaar te zien.

Maar Schamper zou zijn dieprode verleden niet waard zijn als zijn hoofdredacteur de vele groeten van de UGent niet ietwat hol vond klinken. Het verdient aanbeveling dat de universiteit aanwezig probeert te zijn in het straatbeeld, en dat de universiteit in deze tijden van internationalisering zijn heil niet enkel in Korea of zelfs Kortrijk, maar vooral in het eigen Gent zoekt. Maar moet dat werkelijk op die afgelekte manier, die schreeuwt dat een leger marketeers zich op de zaak heeft gestort?

Ik denk terug aan de 200 jaar UGent-campagne, en het eerste beeld dat voor mijn ogen flitst, is het strakke lettertype, waarin ik, wanneer ik mij goed concentreer, nog de slogan "UGent 20.0 - Een geschiedenis vol toekomst" ontwaar. Tweehonderd jaar bestond de universiteit, en iedereen moest het weten. Maar wat er in die 200 jaar gebeurd was, deed er niet toe. Een geschiedenis vol toekomst verwerd

“

Universiteit,
bedenk dat je
universiteit bent

tot een geschiedenis die al even onbekend was als die toekomst. Zolang iedereen maar wist dat de UGent 200 jaar bestond, en zolang iedereen maar weet dat de UGent

studenten groet.

Dit is niet het resultaat van kwade wil. De universiteit kan zich niet permitteren om zich in een toren op te sluiten, waar het stad en wereld niet ziet. Universiteit, bedenk dat je universiteit bent: je hebt meer te vertellen dan het doorsnee bedrijf. Sta mij daarom een boutade toe: marketing is te belangrijk om te worden overgelaten aan de marketeers. Helaas moet ik met pijn in het hart erkennen dat voornoemde marketeers hun werk goed doen. Als bewijs leg ik deze pagina voor, een pagina aandacht voor een campagne gemaakt door afgelekte marketeers. Ik had over geschiedenis kunnen schrijven.

Onderwijs

- 4 Kort en Just UGent Things
- 5 Verenigingsvetes: VGK vs V.G.K.
- 6 Schamper Survivalgids
- 10 Handboeken, het nieuwe kaviaar
- 14 Column
- 15 Interview met de studentenbeheerder
- 16 Interview met GSR-voorzitter
- 17 The Schamper Times
- 18 Internationaal: Denemarken
- 20 Streek van de week

Wetenschap

- Wetenschapskort 22
- Dr. Schamperstein 23
- Schamperlab: op Date met Clickbait 24
- Tekenen met robots 26
- Stop ne keer met uwe wuk, 't is wadde! 28

Cultuur

- 30 Cultuuragenda
- 32 Het Kultureel Konvent
- 34 Haute Koture
- 36 Gedicht: Treurwilgen
- 37 Analyse: Hitchhiker's Guide to the Galaxy

Satire

- De Liegende Reporter 38
- Koifje 39

Eindelijk, daar is het nieuwe academiejaar. Tijd dus om het brein weer uit zomermodus te halen, maar ook het uitgelezen moment om op sportief vlak een nieuwe start te maken. Elke student weet immers: *mens sana in corpore sano*. De kakelverse eerstejaars-studenten kunnen de vetters meteen strikken voor het **Eerstejaarsvoetbal (LILA 25/09)**. Wij twijfelen er niet aan dat de prestaties van Onze Jongens op het voorbije WK ook de nieuwbakken eerstejaars zullen inspireren tot hoogstaand voetbalspel. De dorstige kelen daarna kunnen rijkelijk volgegooten worden tijdens de **Kroegentocht Eerste Bachelor (VGK, 25/09)**. Studenten die na een heerlijk warme, lome zomer op sportief vlak iets rustiger van start willen gaan, zitten goed bij het **Kubb-tornooi (Dentalia, 25/09)**. Op Wikipedia lezen we: "Kubb is een spel met als doel het omvergooien van houten blokken door er houten stokken tegenaan te gooien. Het woord 'Kubb' betekent 'houten blok' in het Götlands dialect van het Zweeds." Meer uitleg hebben wij alvast niet nodig om volledig *hyped* te zijn. Niet minder *hyped* zijn we echter ook voor de **Student Kick-off (26/09)**, ondertussen uitgegroeid tot het

grootste welkomstfestival van Vlaanderen. Onder meer op de affiche dit jaar: *Brussels' finest* **Zwangere Guy, The Lighthouse** en **PartyFrieX** (bekendste nummer: 'Ik Moet Zuipen'). 'Ik moet zuipen' is tevens een treffende omschrijving van wat van u verwacht wordt op de **Openingscantussen van HILOK en VGK (27/09)**. Menig student heeft na al dat sportief en alcoholisch vertier echter ook wel eens nood aan een intellectueel verantwoord tussen-doortje. Vuurwerk lijkt ons alvast gegarandeerd op de **Lezing van Nigel Farage (KVHV, 28/09)**, niet te verwarren uiteraard met de **Comedynight (KILA, 01/10)**. Voor de student die het na week één nog niet opgegeven heeft om eindelijk iets aan die lamentabele fysieke conditie te doen, is er **Lopen rond de Watersportbaan (VLK, 01/10)**, **volleybaltraining (VDK, 03/10)** of **voetbaltraining (VDK, 03/10)**. Ook op het programma: een heuse **Pokeravond (VTK, 03/10)**. Werd ons door een ervaren pokeraar ingefluisterd: poker voelt aan als een sport, maar dan zonder de push-ups. Wat ons betreft: *game on!*

Just UGent things: De huisstijl

door Nicky Vandeghinste

De communicatie die naar je toestroomt vanuit de universiteit is ondertussen al vlot herkenbaar voor je, of je hier nog maar enkele dagen of al jaren rondloopt. Alles verloopt netjes in de huisstijl, die in 2016 werd ingevoerd naar aanleiding van de 200ste verjaardag van de UGent. Affiches, powerpoints, auto's... alles verloopt netjes in dezelfde kleuren, hetzelfde lettertype en dezelfde logo's. Bij het aannemen van de huisstijl werd ook gezorgd dat de banden met onze vrienden van de Global Campus South Korea werden aangehaald. Het lettertype, Panno, werd namelijk oorspronkelijk ontworpen voor Zuid-Koreaanse verkeersborden. Voor zover wij weten heeft Panno nog geen fascistische lettergroepen aan de UGent ontmaskerd.

door Daan Van Cauwenberge

We proberen allemaal in vrede samen te leven, maar conflicten zijn nu eenmaal onvermijdelijk. Die conflicten stapelen zich soms echter op tot echte vetes. En geen enkele vete is zo sappig als die tussen twee studentenverenigingen.

Een van de oudste van alle vetes aan onze universiteit is die tussen de Vlaamse Geschiedkundige Kring (V.G.K.) en de Vlaamse Geneeskundige Kring (VGK). Het gebeurt dan ook maar zelden dat je een volledig conflict kunt samenvatten door te verwijzen naar de afkortingen van de verenigingen.

ON THE ORIGIN OF

1931 was een jaar van grote beslissingen. Zo besloot bijvoorbeeld de VS toen dat 'the Star-Spangled Banner' hun officiële volkslied zou worden en besloten de Spanjaarden dat hun land voortaan een republiek zou zijn. Veel ingrijpendere beslissingen vonden echter plaats aan onze universiteit. November '31 besloot een groepje geschiedenisstudenten namelijk een studentenvereniging op te richten. Alles goed en wel, tot de studentenvereniging van de geneeskundestudenten in 1936 besloot van naam te veranderen. Plots waren er twee verenigingen met dezelfde naam, VGK.

Beide groepen hebben nog altijd argumenten waarom zij recht zouden hebben op de naam. Voor **Jules De Brabander**, feestpraeses bij de V.G.K., is het antwoord duidelijk: "Wij waren objectief eerder om de afkorting te claimen. Dat de Geneeskundige Kring ouder is, heeft daar in principe geen impact op, dat ontkennen we ook niet.

Recht hebben op een naam enkel en alleen omdat je kring ouder is lijkt ons oneerlijk."

Hanne Vandevooft, ex-doopverantwoordelijke bij de VGK, brengt dan weer de andere kant van het verhaal naar voren: "Wij hebben niet echt een andere mogelijkheid voor een passende naam. De bijnaam VMK (Vlaamse Medische Kring) zou een veel bredere lading bedekken dan nodig. Alsook de bekendheid van onze kring maakt ons niet echt geneigd om af te wijken."

De vete rond de naam is nu ondertussen al bijna een eeuw oud, maar ondanks zijn hoge leeftijd hebben nog maar enkele mensen ooit geprobeerd het probleem 'op te lossen'. Zo vertelt **Maxime Heyndrickx**, oude vice-praeses van de V.G.K.: "Toen **Luk Beelaert** voorzitter was van het FaculteitenKonvent (1991-1992), de koepel van de facultaire verenigingen, werd onze naam tijdelijk veranderd in VGesK. Luk kwam uit de geneeskunde. In 1998 werd deze beslissing echter teniet gedaan door een andere FK-voorzitter, zijn broer Wim Beelaert."

VRIENDSCHAPPELIJKE VETE

De vete tussen de twee verenigingen is over het algemeen erg speels en niet zo serieus bedoeld. Zo wordt ook benadrukt door De Brabander: "Verder dan

woordwisselingen en plagerijen is het naar mijn weten nooit gegaan, al kan ik me daarin vergissen. Op onze cantussen zullen wij bijvoorbeeld de geneeskunde altijd plagerig aanspreken als de VMK en op andere cantussen zullen beide groepen altijd rechtstaan wanneer gevraagd wordt om 'het VGK-kringlied' te zingen. We zullen elkaar altijd uitdagen en nooit als VGK erkennen, maar het moet natuurlijk ook altijd plezierig blijven!"

Vandevooft heeft de vete wel van dichtbij meegemaakt. "Een goede vriend van mij zat in de V.G.K. op het moment dat ik ook actief was in de VGK, een beetje een unicum. Voor onze vriendschap zijn we beiden gestraft geweest op cantus en wanneer ik hem ging bezoeken in de Amber, het stamcafé van de V.G.K., werd ik daar duidelijk buitengekeken. We waren een beetje zoals Romeo en Julia, maar dan zonder de romantiek."

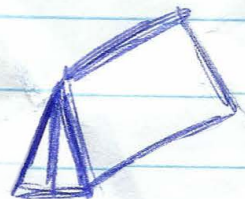
Zij kent ook nog voorbeelden van de plagerijen waar De Brabander al op wees. "Een prosenior heeft nog het V.G.K.-schild gestolen en aan ons gegeven op onze openingsfuif. Als wraak hebben de V.G.K.'ers een jaar later geprobeerd de banniers van onze sponsors te stelen." Al valt het haar ook vooral op dat de vete de huidige generatie niet veel meer kan schelen. De reden dat hij nog bestaat is volgens haar dan ook vooral traditie en omdat hij gewoon grappig is.

SCHAMPERS SURVIVALGIDS: HOE HOU JE DE UNIVERSITEIT VOL?

(Succes niet gegarandeerd)

door Loïs Savat, Daan Van Cauwenberge, Nicky Vandeghinste

Al wordt er dan zoveel op gezaagd, onze eerstejaars hebben het ook niet makkelijk. De stap van het middelbaar naar de unief is ontzettend groot. Veel mensen zitten zo het eerste jaar met vragen waar ze soms nog jaren later mee zitten. Vandaar: een handige gids voor alle eerstejaars!

De eerste weken aan de Universiteit Gent wordt een student overladen met een gigantische hoeveelheid folders, gidsen en prullaria. Met zo'n massale hoeveelheid informatie is het niet gek dat veel mensen door de bomen het bos niet meer kunnen zien. In een poging om wat stress van de jonge studentenschouders te halen, zijn hier onze antwoorden op de meestgestelde vragen bij nieuwe studenten.

"HOE VIND IK MIJN WEG?"

Een eerste moeilijkheid is de omvang van onze universiteit, die het vaak niet makkelijk maakt voor zowel nieuwe als oudere studenten om hun weg te vinden. Op sommige faculteiten is dit probleem te verhelpen door uithangende kaarten, zoals op de Blandijn. Op andere, zoals de Rozier, is het zoeken geblazen. Voor je eerste lessen is het dan ook een goed idee om een beetje vroeger te komen, zodat je jezelf wat tijd kunt om op zoek te gaan naar je lokaal. Wees vooral ook niet bang om de weg te vragen aan een van je medestudenten. We hebben allemaal in dezelfde situatie gezeten. Voor jullie hippe *whizz kids* is het natuurlijk ook een fluitje van een cent om gewoon de app SoleWay te downloaden. Deze app stippelt zeer uitgebreid je route aan tot aan de deur van het auditorium of lokaal waar je les hebt.

Een minstens even groot en warrig doolhof is aan te treffen op onze digitale universiteit. Van Romeinse godinnen tot Britse bands uit de jaren negentig, ze hebben het ons niet bepaald makkelijk gemaakt. Het kan helpen om te weten waar iedere site precies voor gebruikt wordt. Oasis ga je in de praktijk niet zoveel gebruiken. Hier moet je zijn voor alle administratieve informatie, zoals de punten van je examens of voor het

gewoon erg nuttige info kan worden meegedeeld. Misschien ook nog een goede tip: bij eduroam, het wifi-netwerk van de UGent, moet je je mailadres gebruiken, niet je naam.

"WELKE DIENSTEN BIEDT DE UNIEF MIJ AAN?"

Dat de UGent onderwijs aanbiedt, is ondertussen hopelijk wel duidelijk. Daarnaast kan je ook in een van de vele bibliotheken van de universiteit terecht voor relevant materiaal of gewoon een rustige studieplek. Ook online valt er via de UGent heel wat literatuur terug te vinden of kan je bijvoorbeeld gratis Microsoft Office downloaden. Voor ontspannende lectuur kan je terecht op Go Press via het UGent netwerk. Je studententijd is natuurlijk meer dan alleen maar studeren, zo is er een uitgebreid sportaanbod en zijn er studentenrestaurants die ervoor zorgen dat wie nog niet kan koken niet hoeft te verhongeren. De Brug is inmiddels behoorlijk iconisch, maar ook resto Sint-Jansvest is noemenswaardig: in dit omgekeerde studentenrestaurant ligt de nadruk op vegetarische maaltijden. Zowel in resto Sint-Jansvest als in de andere resto's wisselt een deel van het aanbod dagelijks. Een handig overzicht hiervan vind je

“

Je studententijd is
natuurlijk meer dan
alleen maar studeren

veranderen van je curriculum. Centauro is de site waar je je lessenrooster kunt vinden. Deze site kijk je best wekelijks eens na, want die roosters durven wel eens te veranderen. Minerva is een heel nuttige site, hier vind je een folder voor ieder vak dat je bijwoont. In die folders vind je onder andere de powerpoints uit de les, links en berichten van de prof.

Tenslotte is er ook nog je mailadres. Dit check je best dagelijks. Het is via dit kanaal dat op het laatste moment lessen kunnen worden afgelast, verplaatst of

in de app Hydra. Buiten de restomenu's bevat Hydra ook veel andere handige info, zoals verse *Schamperartikels*. Wie bij het verorberen van een maaltijd in een van de studentenrestaurants graag wat centjes en het milieu spaart, kan trouwens maar beter een drinkfles meebrengen. Heb je die beruchte brugspaghetti toch wat onderschat? Dan is er nog altijd de studentenarts *to the rescue*.

Bovendien kan je als student ook buiten de universiteit enkele goede deals vinden. Zo krijg je korting in een aantal winkels en vind je ook voordelige abonnementen voor je fitness, krant of fiets. Op een aantal plekken in de stad zijn er trouwens pompen voor je fietsbanden voorzien of kan je goedkoop je fiets (laten of zelf) herstellen, of dat nu je eigen fiets of eentje van de Fietsambassade is. Ook de app *Too Good To Go* is een aanrader: studenten en andere medemensen kunnen er de smakelijke overschotjes van restaurants, bakkers en winkels aan een lage prijs reserveren en vervolgens afhalen. Alweer wat centjes en het milieu gespaard, joepie!

Behalve de universiteit en een hele resem ondernemingen, helpen we elkaar natuurlijk ook. Check daarom zeker eens of er al een Facebookgroep van je opleiding of kotgebouw bestaat, want een samenvatting, printer, of algemene *cry for help* is er om te delen. Wie nog op zoek is naar een kot, kan ook de Facebookgroep Te huur: Kot in Gent in de gaten houden. Daarnaast bestaan er nog enkele tweedehands- en weggeefgroepen voor kot- en andere spulletjes en zijn er in Gent natuurlijk ook gewone tweedehandswinkels.

"HOE GERAAK IK BEST AAN NIEUWE VRIENDEN?"

Maar uiteraard weten we ook wel dat de meeste eerstejaars niet wakker liggen van dit soort praktische vragen. Het academische leven denken ze meestal wel in de hand te kunnen houden, de echte vragen zijn er omtrent hun nieuwe sociale levens. En die angst begrijpen we best. In tegenstelling tot in het middelbaar, komen een hele hoop mensen nu voor de eerste keer alleen aan in een groep mensen waarvan ze niemand kennen en dat is best een eng gevoel.

Een eerste raad die we dan ook kunnen meegeven, is dat iedereen dezelfde stress heeft de eerste weken of maanden. Er zijn er maar weinig die het geluk hebben aan een richting te beginnen met al hun vriendjes uit hun oude school. De

boodschap is dan ook duidelijk: neem initiatief! Ga naast mensen zitten of spreek eens een paar mensen aan in de gang die je helemaal niet kent. Stel jezelf eens een paar keer voor, maak wat grapjes over de proffen. Voor je het weet heb je een hele hoop potentiële vrienden tussen al die vreemden.

Veel mensen vinden dit aanspreken en langzaam opbouwen van contacten vervelend werk en zouden liever een *shortcut* hebben. Gelukkig voor deze lui lakken bestaat er een trucje om snel vrienden te maken: studentenverenigingen. Al krijgen verenigingen vaak een slechte naam in de media, ze zijn nog altijd een goede plaats om nieuwe mensen te leren kennen en voor velen is het dé plaats waar hun sociaal leven aan de universiteit zich zal afspelen. Er zijn daarbij ook zoveel verenigingen dat er voor iedereen wel iets tussen zit. Er zijn de verenigingen van de studierichtingen, faculteiten, streken, hobby's en ga zo maar door. Zelfs je welgeliefde *Schamper* is in zekere zin zo'n vereniging, die overigens steeds op zoek is naar nieuwe leden. Informatie rond deze verenigingen is zeer mooi gebundeld op durfdoen.be of op de site van de vereniging in kwestie.

"HOE MOET IK STUDEREN?"

Om af te sluiten is de grootste angst bij veel mensen waarschijnlijk die voor de examens. Een heel middelbaar lang de waarschuwing 'Aan de unief zal het wel anders zijn!'

te horen krijgen, heeft dan ook niet zo'n positief effect op iemands zelfvertrouwen. Daarbij is het voor velen ook een eng idee dat bijna alle punten vanaf nu afhangen van twee examenperiodes,

met één poging tot herkansing (wanneer de rest vakantie heeft).

De vrijheid waar iedere student zo van houdt en die sommigen aanzet de studententijd 'de mooiste tijd uit je leven' te noemen, kan voor sommigen erg beklemmend werken. Voor de eerste keer is het voor veel vakken niet langer een verplichting ze bij te wonen en veel studenten hebben daarbij nog eens het geluk alleen op kot te wonen. Dat kan erg leuk en verfrissend zijn, maar kan ook het negatieve gevolg hebben dat sommigen niet meer naar de lessen gaan en hele dagen lang zitten *blowen* op kot.

Of je naar de les gaat of niet, is een individuele keuze, maar vakken laten liggen tot de blok zorgt zelden tot nooit voor het beste resultaat. Een les overslaan betekent echter niet per se een luie houding, maar kan net zorgen voor zeer noodzakelijke ademruimte. Over hoeveel lessen je al dan niet kan skippen, bestaat geen universele handleiding, iedere richting en persoon is anders. Het kan nuttig zijn hierover info en tips te vragen aan voorgangers. Zij hebben vaak

zeer bruikbare info, maar vertrouw hier ook niet blindelings op.

Er zijn uiteraard de standaardtips zoals tijdens het jaar nog niet alles tot op de letter proberen te blokken, maar op zoek te gaan naar je eigen manier om de lessen te verwerken. Vertrouw daarnaast niet blindelings op de vele samenvattingen die in sommige milieus circuleren. Stel voor jezelf een planning op, zo kan je iedere

“

Een les overslaan betekent echter niet per se een luie houding, maar kan net zorgen voor zeer noodzakelijke ademruimte

week een vast tijdstip inlassen om te studeren voor een bepaald vak. Stel zeker een schema op voor tijdens de blok. Vul op dit schema niet enkel voor iedere dag een vak in, maar ook een doel (bijvoorbeeld een hoeveelheid hoofdstukken). Zo werk je steeds ergens naartoe.

Laat de studiedruk vooral niet het hele semester op je schouders wegen. Het is belangrijk een evenwicht te zoeken tussen het studeren en broodnodige pauzes. Onthoud dat hoewel het heel belangrijk is, je leven niet kapot gaat als je buist, en al zeker niet als je even voor jezelf zorgt. Mocht je toch studieproblemen ervaren, weet dan dat dit helemaal normaal is. Iedereen botst wel eens op een muur, en het is oké om even niet oké te zijn. Probeer te raad te gaan bij je vrienden. Als ook zij het ook even niet goed weten, kan je heel laagdrempelig terecht bij het monitoraat van je faculteit en de studentenpsychologen van de afdeling studieadvies. Zij bieden zowel persoonlijke tips als een reeks sessies rond specifieke *issues* aan.

Hopelijk helpt deze gids om je doorheen de wildernis van het eerste jaar te slaan. Het is voor elke student een andere ervaring, maar dit laatste geldt voor iedereen: maak nieuwe vrienden, vergeet je oude niet, blok er lustig op los, en vooral: amuseer je.

sustainable, fair & second hand

ECOMARKT

voor studenten & personeel

di. 9 oktober 2018, van 16:00 tot 18:30

Ufo (Sint-Pietersnieuwstraat 33)

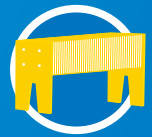
VLÖMARKT!
2DEHANDS KLEDIJ

POP-UP
STORES

PROEF VAN
DE WERELD

GRATIS
WORKSHOPS

GRATIS TOEGANG

heel wat proevertjes, workshops & demonstraties

f ecomarkt UGent 2018

vergeet je
lege chocopot niet!

Advertenties

gent:

Fan van cultuur en sport in je
vrije tijd? Koop je **UitPAS**

Verzamel **UitPAS**-punten
en ruil ze in voor superinteressante
voordelen op meer dan 100 locaties
in **Gent**.

1 **UitPAS** = €5 + gratis zwembeurt
gratis museumbezoek

UitPAS
REGIO GENT voor studenten

Met
gratis!
cinema
ticket!

*Aankoop tussen 26 september en 26 oktober 2018 bij
het Uitbureau op vertoon van je studentenkaart.

Handboeken, het nieuwe kaviaar

DE BOEKENVERKOOP: EEN OPEN BOEK?

door Antoon Van Ryckeghem, Elise Maes en Wout Vierbergen

illustratie door Nele De Paepe

Terwijl er in Europa wordt gekibbeld over wie nu de laagste inschrijvingstarieven voor hoger onderwijs heeft, spenderen studenten jaarlijks nog vele honderden euro's aan leerboeken. Hoe en door wie wordt de opbrengst bepaald en waar gaat die naartoe?

Is het verantwoord om een student meer te laten betalen voor zijn opleiding om studentenverenigingen te ondersteunen of om professoren neurotisch te laten vasthouden aan onnodige boeken? Hoewel er volop wordt gewerkt aan de democratisering van hoger onderwijs, wordt er zelden aandacht besteed aan de hoge kostprijs van studieboeken, waar ook een behoorlijk bedrag aan vasthangt dat varieert van richting tot richting. Het is niet ongewoon dat een student kunstwetenschappen een rekening van duizend euro per jaar voorgeschiedeld krijgt; een historicus in spe kan rekenen op een vijfhonderd euro per jaar. Dit terwijl sommige wetenschapsrichtingen het met vijftig euro per jaar kunnen stellen. Het aantal en de soorten boeken verschillen dus van richting tot richting. Wie is de dader?

VIJF COCKTAILS? DAT IS DAN ÉÉN CURSUS A.U.B.

Eerste verdachte: de studentenverenigingen. Het gros van de studenten koopt zijn boeken bij zijn facultaire studentenvereniging. Zo koopt een studente handelsingenieur haar boeken bij de VEK of koopt een psychologiestudent zijn boeken bij de VPPK. Voor de student is dit nu eenmaal het makkelijkste. Je wandelt de aula buiten en daar staan ze, met hun linten aan en een geïmproviseerde boekenwinkel. Je hoeft geen week te wachten en je blijft

gespaard van een tocht naar de Standaard Boekhandel op de Kouter. Deze verenigingen bepalen dus ook mee de kostprijs van jouw boeken. Dit quasimonopolie leidt tot veel macht voor de studentenverenigingen, binnen de marges van de beperkingen die ze opgelegd krijgen. Zo blijven ze altijd onder de winkelprijs en geven vele verenigingen na aankoop van een lidkaart een directe korting van vijf procent. Dit laat uiteraard

“

De winst is een mooi extraatje. We steken er dan ook veel werk in om al onze studenten van hun boeken te voorzien

nog steeds een beperkte ruimte voor winst en vaak rekenen ze dan ook een percentage boven de aankoopprijs. Voor kleine verenigingen zoals de Vlaamse Geschiedkundige Kring vormt de boekenverkoop dan ook een cruciale bron van inkomsten terwijl mastodonten als VTK andere grote bronnen van inkomsten hebben. “Voor ons is de boekenverkoop geen cruciale bron van inkomsten. De winst ervan is echter wel een mooi extraatje. We steken er dan ook veel werk in om al onze studenten van hun boeken te voorzien”, vertelt **Nathan Steyaert** ons, praeses van WiNA.

Dit is ook voer die de discussie over tweedehandsboeken binnen studentenverenigingen doet oplaaien. Een tweede-

handsmarkt zorgt ervoor dat er minder boeken bij hen worden gekocht, wat ook minder winst betekent. Toch zijn er binnen de studentenverenigingen nog steeds mensen die de verkoop van tweedehandsboeken promoten. Ze benadrukken dan ook dat het doel van hun boekenverkoop niet de winst is, maar het helpen van de student. “We zijn niet op winst uit en willen het zo betaalbaar mogelijk houden. Onze winstmarges zijn dan ook heel laag en beperken zich tot zo'n drie cent per boek. We zijn zelf ook studenten, we willen onze boeken zelf ook zo goedkoop mogelijk verkrijgen”, aldus **Bram de Schepper**, ex-boeken-sultan van het VPPK.

AUTEURS EN HUN WINSTEN

Als de hoge prijzen van boeken niet te wijten zijn aan de winstmarges van studentenverenigingen, vanwaar komen deze prijzen dan wel? **Martin Valcke**, professor onderwijskunde aan de UGent, legt het uit aan de hand van een voorbeeld. Een professor werkt over een periode van zes maanden aan werkuren aan een volledig nieuw boek. Gezien een professors maandloon zo'n 3500 euro bedraagt, komt men na zes maand aan een economische kost van 21 000 euro. Stel nu dat dit boek gedurende vijf jaar driehonderd keer per jaar verkocht wordt om bij een totaal van 1500 keer uit te komen, dan bedraagt de economische kost gespreid over elk exemplaar in dit

geval veertien euro. Dit boek wordt dan verkocht aan honderdveertig euro, aangezien de auteursrechten tien procent van een boek zijn. Hoe kan men deze kostprijs drukken? Een voor de hand liggende mogelijkheid is het verlengen van de levenscyclus van het boek? Mocht men het boek tien jaar gebruiken zou deze kostprijs direct dalen naar zeven euro, en dus verkocht worden aan zeventig euro. Verder zouden er minder auteursrechten geclaimd kunnen worden, de hardcover vervangen worden door een goedkopere papieren versie, of nog andere manieren om de kostprijs te drukken. Dit kan helpen, maar verhelpt de structurele problemen niet.

DE GENTSE STUDENTEN- TENRAAD GENEGEERD

In 2016 publiceerde de Gentse Studentenraad een inleidende studie over boekenprijzen en auteursrechten van proffen aan de UGent waarin er enkele wanpraktijken in verband met studieboeken worden aangekaart. Een voorbeeld van zo'n wanpraktijk is dat sommige handboeken van vijftig euro slechts voor een derde gebruikt worden, wat vaak gebeurt aan de faculteit Economie en Bedrijfskunde. Soms worden de boeken zelfs helemaal niet gebruikt. Daarnaast krijgen handboeken jaarlijks een nieuwe uitgave. Soms met grote aanpassingen, maar vaak zijn die aanpassingen heel beperkt. Een deel van het probleem wordt dan ook gevormd doordat proffen zelf kunnen bepalen welke boeken hun studenten moeten aankopen. Door de tweedehandsmarkt van leerboeken gaat de marktprijs van die boeken omlaag. Door het uitbrengen van een nieuwe editie en het benadrukken van het belang van het gebruik van het nieuwe boek, wordt de marktprijs opnieuw

verhoogd en worden bissers en tweedehandsmarkten buitenspel gezet.

De Gentse Studentenraad kon echter ook het omgekeerde aantonen. Zo maakten sommige proffen een online overzicht met alle zaken die zijn aangepast in hun nieuwe editie en nemen ze afstand van hun royalty's. Ook bieden ze meer online lesmateriaal zodat studenten zelf kunnen kiezen welk lesmateriaal ze verkiezen.

Naar aanleiding van deze resultaten maakte de Studentenraad een nota over studiekosten in 2017. Er werden enkele voorstellen gedaan die zouden helpen de kostprijs van cursussen voor de student te drukken. Naast een meer nauwgezette samenwerking tussen lesgevers en verenigingen, werd er ook geopperd voor het bekendmaken van de kosten

“

De proffen hun logica valt soms niet te begrijpen

van de opleiding. Op deze manier zou een toekomstige student voor hij de opleiding start een zicht hebben op het totale kostenplaatje van deze opleiding, ondanks het feit dat dit moeilijk in te schatten is door het fluctueren van de kosten en administratieve lasten. Daarom werd er voorgesteld om te werken met prijsschalen. Voor a a n v a n g van een

rechtenstudie zou de student zo weten dat hij tussen de 450 en 500 euro aan cursussen moet voorzien. Sinds enkele jaren is het echter verplicht om op de studiefiches de kostprijs van het studiemateriaal te vermelden. Dit wordt ook steeds strenger gecontroleerd.

Via deze rapportering wou de Gentse Studentenraad het debat starten rond dit problematisch onderwerp. “De Gentse Studentenraad erkent echter dat inspanningen in engagements niet alleen van lesgevers dienen te komen: ook de kringen en verenigingen die cursusmateriaal verspreiden hebben invloed op de prijs. Eerder dan bepaalde personen met de vinger te wijzen, is het de bedoeling om met deze nota een bewustzijn te creëren omtrent deze problematiek.” Hoeveel royalty's mogen proffen vragen? Hoeveel winst mogen de studentenverenigingen maken? Is het jaarlijks heruitbrengen van nieuwe edities aanvaardbaar?

Uiteindelijk werden deze

tueel eigendom gecreëerd door haar werknemers toekomt aan de UGent. Boeken geschreven door professoren in functie behoren dus ook tot het eigendomsrecht van onze alma mater. In de praktijk eist de universiteit deze rechten echter nooit op. Ze is meer geïnteresseerd in uitvindingen en octrooien. Het staat als een paal boven water dat sommige professoren het zekere voor het onzekere nemen en hun boek schrijven voor een externe uitgeverij. Dit laat hen toe om zonder zorgen met hun boeken ook buiten onze universiteit winst te maken.

“

De grootste factor die meespeelt in de boekenprijzen zijn de proffen. Uiteindelijk zijn het de proffen die de handboeken en syllabi kiezen

Ook verdelen niet alle proffen hun cursussen via studentenverenigingen maar ontvangen ze de *dikke flappen* liever zelf. Sommige professoren doen dit eerder om praktische redenen zoals wanneer het vak aan verschillende richtingen tegelijk gegeven wordt. In vele andere situaties is het echter onduidelijk of er een wantrouwen is tegenover de desbetreffende studentenvereniging of de professoren gewoon uit zijn op veel grotere winstmarges. Iets doet ons het tweede vermoeden.

DOE HET ZELF!

Wat kan je als student zelf doen om de kosten van cursussen zo laag mogelijk te houden? De grootste tip is om je boeken tweedehands te kopen, voornamelijk bij boeken die meerdere jaren gebruikt worden. De prijzen worden vaak meer dan gehalveerd. Wie goed zoekt, vindt gemakkelijk cursussen die nog in een zeer goede staat zijn. Voor wie dit wenst zijn er ook handboeken met notities en samenvattingen te vinden, handig voor zij die niet goed zijn in het maken van aantekeningen. Deze boeken zijn te vinden op de tweedehandsboekenverkoop, op de Facebookgroep van jouw richting, of op websites zoals Stubooks.be.

Een andere tip is om niet zomaar elk handboek te kopen dat door de prof aangeraden wordt. Iedere student heeft elk semester wel een boek dat niet helemaal gebruikt wordt, omdat tijdens de lessen de syllabus gevolgd wordt en het handboek vooral dient als bron van extra uitleg. Spreek eventueel af met enkele medestudenten om het handboek te delen en studeer de syllabus. Luister naar oudere studenten die dit vak al gevolgd hebben en vraag of zij het handboek gebruikt hebben. Studentenclubs verkopen hun boeken steeds goedkoper dan de Standaard Boekhandel. Wacht niet te lang om je boeken te kopen, de verenigingen verkopen niet het hele jaar door boeken. Daarnaast is het ook handig om online samenvattingen van vorige studenten te raadplegen.

HOLLANDERS DOEN HET WEER BETER

In Nederland betaalt men dan wel tot 5000 euro aan inschrijvingsgeld, studieboeken zijn er quasi gratis. Ze laten hun boeken commercieel sponsoren. Hoewel dit volgens professor Valcke ook wat controversie uitlokt, is het snel uitgroeid tot een succesvol model. Het voornaamste punt van kritiek op dit model luidt dat bepaalde reclame niet thuishoort in studieboeken. Beeld je maar reclame voor frisdrank in een cursus dieetkunde in. Om dit te voorkomen werden er richtlijnen uitgewerkt: enkel informatieve reclame is toegelaten. Ten tweede zet Nederland meer en meer in op *ebooks*, waardoor men de kosten van het fysieke boek kan wegwerken. Dit werpt eerder praktische problemen op, vooral rond een eenduidig format. Hiervoor kijkt men naar de Nederlandse SURF-organisatie die alle ICT-gerelateerde zaken in het Nederlands onderwijs helpt aansturen. “Deze organisatie heeft ervoor gezorgd dat er alsmäär meer Nederlandse instellingen een beleid rond *ebooks* voeren dat vrijwel gratis toegang regelt tot online handboeken”, liet professor Valcke weten.

ZELFSTANDIGE PROFFEN

Naast proffen en verenigingen wringt het schoentje ook bij het beleid van de Associatie UGent. In haar onderzoeksreglement staat immers dat intellec-

SCHAMPER*

ZKT. VERS VLEES

Schamper zoekt studenten die graag
schrijven,
fotograferen,
illustreren,
cartoons tekenen,
teksten nalezen,
en de website onderhouden.

Ervaring hoeft niet - die brengen wij je wel bij.

Vind ons in de Thermanal (Hoveniersberg) vanaf 10 september
elke maandag om 20u
of
op onze infosessie in inkomhal Blandijn (lokaal 100.017) op 3 oktober om 19u30

schamper@schamper.be

schamper.be

Schamper

Drie citroenen, graag

door Matthias Verlinden

foto door Daan Van Cauwenberge

Onlangs raakte ik weer eens in een discussie verwickeld over de voor- en nadelen van de beregelde taal. Grammatica, syntaxis en bovenal spelling: ze worden vastgelegd in regels die uiteindelijk maar conventioneel zijn, en in zekere mate zelfs arbitrair. Heeft het dan zin, zo merkte mijn gesprekspartner terecht op, om deze 'regels' nauwgezet te volgen, als ze soms amper nog stroken met de natuurlijke, gesproken taal? Een zekere mate van uniformiteit in het taallandschap is natuurlijk noodzakelijk, willen we nog kunnen communiceren. Maar de fouten die leerkrachten, academici en andere taalfanatici de wenkbrauwen doen fronsen, zijn zelden van zo'n aard dat ze de simpele overdracht van informatie onmogelijk maken. Het zijn vaak kleine en in feite onbelangrijke zaken: de klassieke dt-fout, een gebrek of teveel aan hoofdletters en recenter het los schrijven van woorden die toch echt wel een samenstelling vormen.

Men zou kunnen opwerpen dat de bijna maniakale manier waarop sommigen met taalcorrectheid dwepen voortkomt uit een respect voor traditie. Hypothese: we volgen de regels simpelweg omdat onze voorouders ze ook volgden. Een taal is echter altijd in beweging, en zich vastklampen aan oude regels die de nieuwe taal niet meer reflecteren, is geen goed idee. Een blik op het Engels – beroemd om de enorme kloof tussen klank en letter – zou moeten volstaan om dat te bewijzen. Dit

is dan ook niet de route die de Taalunie in het verleden volgde (anders zou citroen misschien toch wel 'sitroen' geworden zijn in de hervorming van 1994).

Nee, noch de noodzaak aan heldere communicatie, noch het respect voor onze taalgeschiedenis zijn afdoende om onze fascinatie voor correcte taal te verklaren. Er schuilt een diepere reden in de harten van regelliefhebbers: een drang naar schoonheid. Het is diezelfde schoonheid die **Leni Riefenstahl** in haar 'Triumph des Willens' probeerde vast te leggen, die de correcte zin voor ons mooi maakt – een

gevoel los van ideologie of inhoud, maar gevormd door herhaling, regelmaat en gehoorzaamheid. Ja, er ligt een zekere voldoening in het collectief volgen van regels! Juiste taal

“
Juiste taal is niet juist
omdat ze mooi is, ze is
mooi omdat ze juist is

is niet juist omdat ze mooi is, ze is mooi omdat ze juist is – of beter: omdat we gezamenlijk geloven dat ze juist is. Zonder dit verbond, deze afspraak die beslist wat wel mag en wat niet, zou deze schoonheid gewoonweg niet bestaan.

Is het dan gevaarlijk om zich aan de genoegens van de regelschoonheid over te geven? Misschien wel, Riefenstahls voorbeeld spreekt boekdelen. Hoewel ze het zelf nooit toegaf, moet er toch iets van de nazi-ideologie op haar hebben afgewreven. Op dezelfde wijze raakt de purist er wellicht van overtuigd dat er zoiets bestaat als fundamenteel correcte taal. Maar de volgende keer dat iemand je 'heet' toe mompelt als je 'noemt' zegt, toon toch wat begrip.

"Ik wil de studenten op de voorpagina zetten"

INTERVIEW MET NICOLAS VANDER EECKEN

door Yolana Devriendt en Jens Ulehake

foto's door Nicky Vandeghinste

Elke twee jaar stelt de Universiteit Gent een nieuwe Studentenbeheerder aan. Deze keer komt het mandaat toe aan Nicolas Vander Eecken. Hij komt daarmee aan het hoofd van de Dienst Studentenactiviteiten (DSA), die verantwoordelijk is voor het administratieve deel van het verenigingsleven.

Op een druilerige dinsdagavond slenteren we studentenhuys de Thermanal binnen. We houden halt voor een kantoor met het opschrift 'binnen zonder kloppen' en we vinden er **Nicolas Vander Eecken**, de nieuwe studentenbeheerder.

Studentenbeheerder en DSA zijn voor velen een nobele onbekende. Wat spoken jullie hier uit?

We vatten dit eerst en vooral graag samen als 'bijdragen tot de socio-culturele ontwikkeling van studentenvereniging'. Ik zorg ervoor dat de erkenningen van de verenigingen in orde zijn, waardoor ze onder de UGent komen te vallen. Ik ga na in hoeverre activiteiten subsidieerbaar zijn. Daarnaast zijn er nog de doopcontroles, en zijn we eigenlijk het algemene communicatiekanaal van de verenigingen naar de UGent en Stad Gent.

Verenigingen dus. Zelf veel ervaring mee?

Ik heb in de Vlaamse Economische Kring gezeten, drie jaar aan een stuk. Twee jaar lang als feestverantwoordelijke, dan een jaar PR-Extern. Ik heb daar de tijd van mijn leven gehad. Ik ben de vereniging enorm dankbaar voor wat zij hebben kunnen betekenen. Ik heb toen ontdekt dat een studentenleven niet zomaar een carrièrekeuze is, maar eerder echt een levenskeuze. Ik heb me daar volledig voor ingezet. Week na week, met de volle goesting. Ik ben eigenlijk vanzelf in het praesidium terechtgekomen. Toen ik schacht was vond ik dat al heel toffe mannen. De voorwaarde was toen dat je erdoor moest zijn voor al je eerstejaarsvakken voordat je mocht toetreden. Ik vond dat een leuke uitdaging, zou ik het halen of niet? En dat was eigenlijk de goede studiedruk die ik nodig had.

Het studentenleven als levenskeuze. Wat moeten we ons daar bij voorstellen?

Ja, dat gaat dan van maandagochtenden en dinsdagochtenden op tocht te gaan, soms voorlezen in de les, tot gewoon boekjes uit te delen. Feesten organiseren op onze verenigingsavond, onze grote evenementen zoals onze openingsfuif en het galabal. In de tussentijd had je ook nog 'The Alliance', een fuif die we samen met 26 kringen georganiseerd hebben. Het eerste jaar zijn we gestart met vier verenigingen die onderling een goede band hadden. We hebben daar echt een mooie fuif neergezet toen. Het

jaar erop hebben we met de harde kern van die groep besloten om nog een jaar feestpraeses te worden. Met andere woorden, het was een heel hecht team dat een grote organisatie op zich nam. En we hadden iets van, we kunnen dit echt opentrekken naar alle verenigingen. Ik wilde ze allemaal verenigen, studenten op de voorpagina zetten.

Vandaar dat je dan uiteindelijk beslist hebt om je in te tekenen op de vacature van de DSA?

Voor een deel wel. Mijn tijd binnen de VEK liep ten einde. Ik heb er heel veel uit kunnen leren, maar het was tijd voor iets nieuws. Ik had de vacature leren kennen door mijn kotgenoot, toenmalig FK-senior **Stijn Adams**. Die vertelde over wat de DSA allemaal was en wat er allemaal moest gebeuren. Die vacature sprak me wel aan, en nu nog steeds. Ik kan me hier inzetten voor alle studentenverenigingen en dat is wat ik altijd gewild heb. Kortom, ik zit hier goed.

En naar de toekomst toe, wat zou je graag anders zien na de voorbije jaren?

Ik wil graag deze functie in ere herstellen. Dat is mijn hoofdprioriteit, maar dat is ook weeral iets vaags. De DSA speelt een belangrijke rol in het studentenleven, maar dat komt totaal niet tot uiting. Ik zou het tof vinden mochten de studenten op zijn minst weten wie wij zijn, wat wij doen en waarom wij het doen. En dat we op die manier het studentenleven meer op de voorgrond kunnen trekken.

"Eén stem is niet zo sterk, meerdere stemmen zijn de kracht van de studentenraad"

INTERVIEW MET DE VOORZITTER VAN DE GENTSE STUDENTENRAAD

door Linus Vermeulen,

Daan Van Cauwenberge

foto door Nicky Vandeghinste

Een nieuw jaar, een nieuwe voorzitter van de Gentse Studentenraad. Dit jaar is het de beurt aan Sarah Van Acker, voormalige studentenvertegenwoordiger in de Raad van Bestuur. Wie is ze? Wat drijft haar? Wij haalden alvast onze innerlijke Paul Jammers boven voor het volgende interview.

Wat deed je in het studentenleven voordat je voorzitter werd van de Studentenraad?

Ik heb eerst Geschiedenis gestudeerd. Vanaf mijn eerste jaar ben ik al terecht gekomen in de Studentenraad van de Letteren en Wijsbegeerte. Ik kende onze FSR al een beetje, maar ik was geen verkozen studentenvertegenwoordiger. Toen werd ik aangesproken door mijn medestudenten omdat ze dringend studenten zochten om te zetelen in de Faculteitsraad, wat mij ongelooflijk leuk leek. Eerst dacht ik niet dat ik het zou kunnen en dan waren er onverwachts een hele hoop andere kandidaten, maar ik heb een goede campagne gevoerd en ik ben toen dus verkozen. Ik ben lang actief geweest als facultaire studenten-

vertegenwoordiger en daarna ben ik ook opgekomen voor de verkiezingen voor de Raad van Bestuur, voor een mandaat van twee jaar. Ik ben al heel wat jaren studentenvertegenwoordiger, ja (*lacht*). Ik heb mij ook altijd zeer betrokken gevoeld bij de Gentse Studentenraad, dus toen er een nieuwe voorzitter verkozen moest worden heb ik mij kandidaat gesteld.

Ik vind de Gentse Studentenraad hét orgaan om studenten te bevragen en om de democratie van de studenten

beeld wanneer bepaalde zaken waarvan ik dacht dat ze nooit verwezenlijkt zouden kunnen worden toch lukten. Dat euforisch gevoel geeft er een positieve *drive* aan. Natuurlijk ben ik ook af en toe cynisch, want niet alles lukt altijd. Op zulke momenten voelde ik mij machteloos. De stem van één student is namelijk niet zo sterk, maar de stem van meerdere studenten is de kracht van de Gentse Studentenraad.

Waarom denk jij dat studenten vijftig jaar geleden op straat kwamen voor hun rechten en hier tegenwoordig niet zoveel meer om lijken te geven?

Ik zou niet zeggen dat studenten er niets meer om geven. Ik zou eerder zeggen dat er een grote bureaucratische last op hen is komen te liggen, wat het engagement zeer zwaar maakt. Dit is een vicieuze cirkel, want voor de mensen die toch opkomen als studentenvertegenwoordiger is de werklust ook zwaarder. Het is een dilemma aangezien studenten aan de ene kant steeds meer inspraak hebben gekregen in de organen van onze universiteit, maar dit aan de andere kant kadert in een bureaucratisch systeem. Het is daarom dat de studenten een orgaan als de Gentse Studentenraad nodig hebben, waar ze ook nog op meer informele wijze hun hart kunnen komen luchtigen, zonder zich meteen formeel te verbinden aan een bepaald engagement.

“
Er is een grote
bureaucratische last op
ons komen te liggen

verder uit te bouwen. Die democratie is voor mij als studentenvertegenwoordiger altijd heel erg belangrijk geweest en dat hoop ik met de Gentse Studentenraad nog uit te breiden. Zo hoop ik alles groter en beter te kunnen aanpakken om zo steeds meer mensen te kunnen betrekken. Studentenvertegenwoordigers zijn er niet voor, maar mét de studenten.

Je bent actief geweest in veel organen aan de UGent. Heeft dat een invloed gehad op de manier waarop je naar de universiteit kijkt?

Goh, ik heb gezien dat de UGent heel diverse studenten, proffen en dus ook studentenraden heeft. Soms was ik echt heel positief verrast, bijvoor-

The Schamper Times

door Timme Craeye

MAANDAG 24 SEPTEMBER THERMINAL, HOVENIERSBERG, 9000 GENT NR. 3647

Studentenvertegenwoordigers heb je in alle soorten en maten, maar één ding hebben ze gemeen: ze proberen er in allerhande commissies, raden en organen over te waken dat de belangen van iedere student behartigd worden. Quis custodiet ipsos custodes? Een tweewekelijkse update in het reilen en zeilen van onze stuvers.

WITTE ROOK UIT DE THERMINALSCHOORSTEEN!

Bij de studentenraad heerste er de afgelopen week heel wat verkiezingskoorts. Nadat Ruben Aleksandr al aangesteld was als coördinator van de Gentse Studentenraad, werden dinsdag ook over de kandidaturen van andere posities beslist. En gelukkig maar, bij sommige kandidaten was de spanning te snijden. Feliciaan De Palmaer werd verkozen tot vicevoorzitter van de studentenraad. Ook de onderwijsraad is volledig aangevuld, maar toch zijn er nog meerdere vacatures beschikbaar voor wie zich ten dienste wil stellen van de student en zijn belangen. De zoektocht naar een (betaald) medewerker Administratief-Financieel, Administratieve Beleidsondersteuning en Communicatie Design blijft doorgaan.

VERMISTE FIETSLICHTEN EINDELIJK TERECHT!

Sinds vorig academiejaar staat de fietslichtenautomaat tot iedere students dienst om die in noodgevallen van verlichting te voorzien. Sindsdien zijn er ruim driehonderd lichten verkocht. Dat is niet slecht als je nadenkt dat om één of andere reden de automaat het enige tijd zonder inhoud moest stellen. De studentenraad werd zelfs gecontacteerd door Stad Gent in verband met de automaten. Het initiatief blijkt zo succesvol dat we binnenkort misschien fietslichtenautomaten over de ganse stad kunnen vinden. De Studentenraad houdt het bovendien niet enkel bij fietslichten. Er zijn plannen om andere producten te lanceren die de student moeten helpen in noodgevallen.

PROFESSIEEL BIERDRINKER? AANGENOMEN!

Professor Arbeidseconomie Stijn Baert, u misschien wel bekend van zijn affiniteit met F.C. De Kampioenen, heeft onderzoek naar de invloed van studentenengagement op sollicitaties. Er werden bijna drieduizend fictieve sollicitaties verstuurd en de resultaten zijn interessant voor studentenvertegenwoordigers, maar ook voor praesidiumleden. Wie zich als student heeft geëngageerd voor een functie, kan op acht procent meer kans rekenen om uitgenodigd te worden voor een gesprek. Ter vergelijking, iemand die een graad van onderscheiding heeft behaald heeft eveneens acht procent meer kans. "Gewezen studentenleiders worden volgens de wetenschappelijke literatuur dan weer beter ingeschat inzake communicatievaardigheden, creativiteit, time management en sociale vaardigheden", aldus professor Dieter Verhaest (van de KU Leuven, maar niet minder relevant).

De medaille en z'n keerzijde van het Deense onderwijs

"ALS IK EEN EURO KREEG VOOR IEDERE KEER DAT IK NAAR SCHOOL GING"

door Linus Vermeulen

Denemarken staat net zoals andere Scandinavische landen bekend om Vikingen, brede sociale zekerheid en uitmuntend onderwijs. Waarschijnlijk minder bekend is dat dit in Denemarken nog een stapje verder gaat: studenten worden er betaald om naar school te gaan. *Say what?*

Denemarken is nu niet bepaald een land waar vaak over gesproken wordt. Meestal wordt het in één adem met de rest van Scandinavië genoemd. Als we er al over spreken, is het vaak om het over Legoland te hebben. Daarom schrikken veel mensen behoorlijk als ze voor de eerste keer iets horen over het Deense onderwijs. Wat het Deense systeem zo bijzonder maakt, is niet alleen dat het onderwijs er gratis is, maar dat studenten er zelfs betaald worden om te studeren. Een meerderjarige, financieel onafhankelijke Deense student hoger onderwijs krijgt maandelijks ongeveer 735 euro, het equivalent van een 222-tal spaghetti's in de Brug. Niet niets dus. Zeker in Kopenhagen, waar het levensonderhoud ongeveer een derde duurder is dan in Gent, is zulke steun voor veel studenten meer dan welkom.

Dat hierdoor de kosten voor de sociale zekerheid zeer hoog oplopen, is dan ook niet bepaald verbazingwekkend. Het past echter binnen de filosofie van de traditionele welvaartsstaat. Binnen een dergelijke filosofie wordt de staat verantwoordelijk geacht om voor een materieel kader te zorgen waarbinnen elke burger een stabiel leven kan opbouwen. Hierin speelt onderwijs een essentiële rol - en dat is ook te merken.

DE MEDAILLE

Een indrukwekkende 82 procent van de Denen binnen de relevante

leeftijdscategorie begon in 2015 aan een opleiding in het hoger onderwijs. In België was dit 'slechts' 75 procent. Ook een aanzienlijk aantal, maar het verschil is zeker noemenswaardig. Ook kwalitatief doet Denemarken het goed. Universitas 21, een globale ranklijst voor hoger onderwijs, plaatste Denemarken in 2017 op de vierde plaats. België werd pas twaalfde. Opmerkelijk is wel dat de Verenigde Staten op de eerste plaats stonden, wat ietwat kan afdoen aan de geloofwaardigheid van deze lijst.

Het is niet bepaald gemakkelijk

“

Jutland is zowat het
West-Vlaanderen
van Denemarken

om empirische criteria aan iets abstracts en misschien zelfs subjectiefs als 'goed onderwijs' te plakken. Er bestaan rankings van alle soorten en maten, maar toch zijn virtueel alle lijsten het erover eens dat het hoger onderwijs in Denemarken van aanzienlijke kwaliteit is en daar *stoefen* overheids-sites al graag eens mee. Niettemin kampt ook het Deense systeem met een aantal problemen.

DE KEERZIJD

Haakon Storgaard (18), aspirerend student geneeskunde aan de Universiteit

van Kopenhagen, wijst erop dat je wel eerst student moet worden voordat je financiële steun ontvangt. In tegenstelling tot iemand in het Belgische systeem is simpelweg afstuderen aan het middelbaar niet voldoende. Als Deense student moet je aanvaard worden aan een universiteit. "Verschillende Deense universiteiten vragen bepaalde resultaten in het middelbaar. Hierin is -3 de laagste en 12 de hoogste score, en ben je geslaagd vanaf 2. Om geneeskunde te studeren in Kopenhagen heb je een gemiddelde van 11,4 nodig, wat enorm moeilijk is. Er zijn wel universiteiten in Jutland die minder hoge eisen stellen, wat de druk iets wegneemt, maar dat zou betekenen dat ik mijn vrienden en familie moet achterlaten enkel om te studeren." Daar komt nog bij dat Jutland zowat het West-Vlaanderen van Denemarken is.

EEN OUD PROBLEEM

Het risico dat met deze strikte voorwaarden gepaard gaat, is dat ze de kloof tussen arm en rijk verder zouden openen. "Privéscholen bereiden je beter voor op de universiteit en verhogen ook je kansen, maar vragen wel een maandelijks som geld. Al valt die op zich wel mee. Privéscholen zijn vaak gebaseerd op capaciteiten. Ik ging vroeger naar een privéschool, speciaal voor 'slimme kinderen', waar ik elke maand een soort IQ-test deed om te kijken of ik nog

mee kon. Toch gaan rijke kinderen nog vaak naar betere scholen dan armere kinderen,” aldus Haakon.

Gelukkig zijn de voorwaarden niet overal even streng en wil niet iedereen geneeskunde studeren, waaronder ook **Emil Døj** (20), student Computer Technologie aan Technical Education Copenhagen. “Ik zou nu niet bepaald

“

Een Deense student krijgt maandelijks ongeveer 735 euro

zeggen dat de voorwaarden ‘streng’ zijn. Waar ik ga, kan praktisch iedereen studeren, zelfs met lage punten. De mensen die in de beste universiteiten raken zijn ook degene die dat echt willen en daar hard voor werken, ook in openbare scholen.”

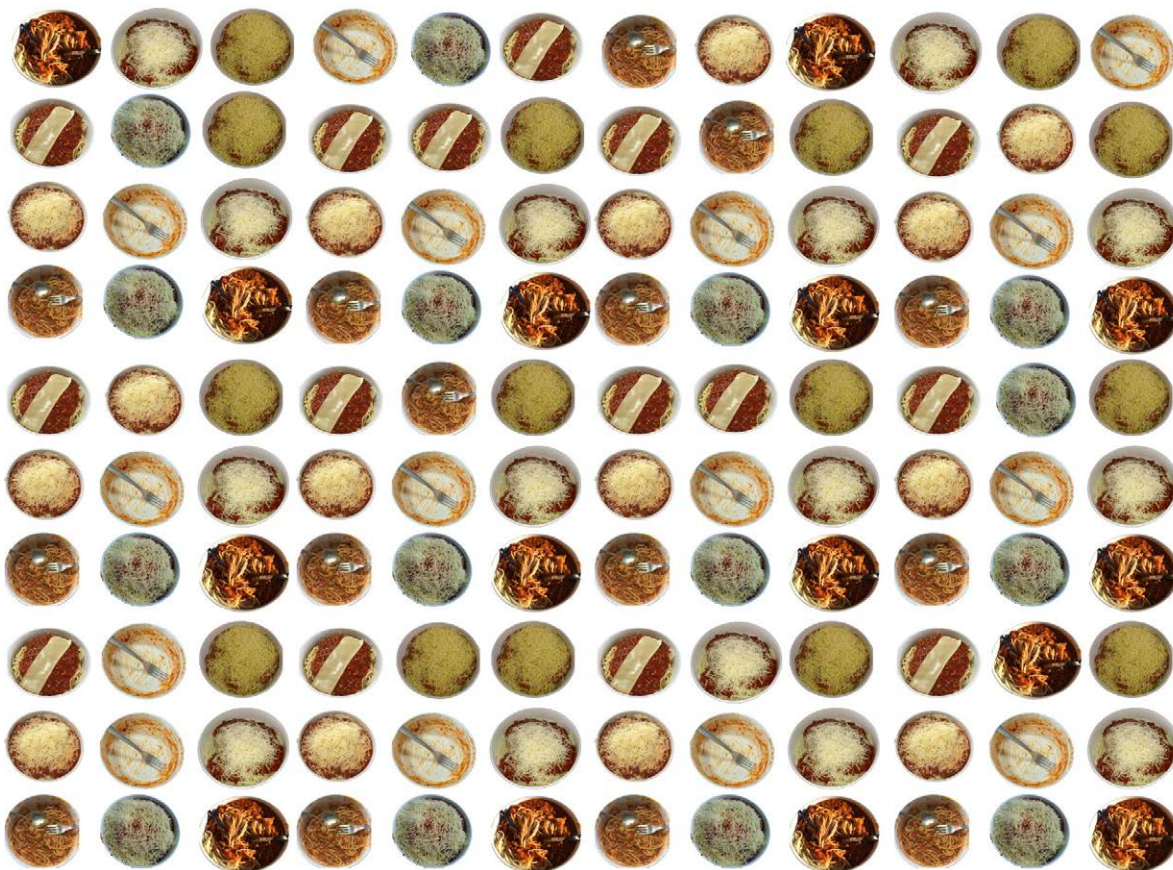
Ook wat betreft de kloof tussen arm en rijk ziet Emil het optimistischer. “Ik denk dat het Deense systeem zeer goed werkt. Onze belastingen zijn erg hoog, een volwassene ouder dan 25 betaalt iets tegen de 50 procent belastingen. Hoewel het spijtig is dat we zoveel moeten betalen, betekent het dat zaken zoals ziekenhuizen, scholen en de tandarts volledig gratis zijn. Daarnaast is de kloof tussen arm en rijk hier niet zo groot, in tegenstelling tot de VS.” Hoewel procentueel gezien de zware materiële armoede-cijfers in Denemarken half zo laag liggen als in België, is de armoede wel bijna verdubbeld sinds 2008. De verschillen met de Verenigde Staten zijn inderdaad wel nog steeds enorm, maar ook in Denemarken dringt de kloof tussen arm en rijk zich steeds meer op.

EEN NIEUW PROBLEEM?

“De financiële steun is zeker motiverend om te gaan studeren”,

aldus Emil. Maar ook hier is niet alles rozegeur en maneschijn. “Hoewel de meeste studenten het uiteraard fantastisch vinden om betaald te worden om te studeren, wordt er soms gesproken over studenten die niet willen afstuderen.” Deze zogenoemde ‘*evighedsstuderende*’, ‘eewigheid studenten’ in het Deens, zijn studenten die langer dan zes jaar studeren en telkens van richting veranderen, zonder duidelijk plan om ook daadwerkelijk af te studeren.

In 2015 stemde de Deense overheid een decreet dat universiteiten toelaat de studenten wat meer onder druk te zetten. Hoewel er tegen deze maatregelen toen vrij sterk geprotesteerd werd, is het probleem wel degelijk verminderd. De vraag blijft natuurlijk of dit soort efficiëntie het onderwijs uiteindelijk wel ten goede komt. Of, relevanter voor de Belgische student, of een gelijkaardig systeem hier wenselijk en haalbaar zou zijn.

Streek van de week

door Elena De Bacquer, Timme Craeye, Antoon Van Ryckeghem

foto door Timme Craeye

Elke streek heeft zo zijn bijzonderheden. In Ieper gooien ze katten van de toren, in Geraardsbergen eten ze mattentaarten en Aalst is doordrenkt met marginaliteit. Wij voeren elke editie de meest prominente clichés aan een regionale club en zien hoe zij die verteren.

Gavergild

Streek: Waregem en omstreken

Aantal: ongeveer 120

Clubcafé: Canard bizar

GAVERGILD

Praeses: **Michiel Kindt**

Schachtentemmer: **Yari De Langhe**

Wat zijn volgens jullie de clichés van Waregem en omstreken?

M: Sowieso ons accent, omdat we van West-Vlaanderen zijn. Aangezien een groot deel van Gent ook uit West-Vlaanderen komt, valt dat niet echt op tussen de rest.

Y: Waregem, dat zijn de boeren. Wat waarschijnlijk van het voetbal komt.

M: En paardenstad. Waregem is de paardenstad.

Y: Misschien ook wel een beetje de *gestescholen*.

M: Maar in de club zie je dat niet, vind ik persoonlijk.

Onze clichés over Waregem waren meer de 'geste', snobs dus. Michelin-vesten, gekleurde hemdjes, bootschoenen...

M: Ik moet zeggen dat het qua kledij niet echt zo is, niet iedereen komt daar toe in zijn hemdje, niet iedereen heeft deftige kleren aan. Volgens mij is het beste voorbeeld onze themacactus dit jaar. Het thema was Oktoberfest en al de schachten moesten omwisselen van geslacht. Wij liepen daar dus rond in een *dirndl*. Daarna zijn we met die kledij ook uitgegaan, door de Overpoort geweest, overal rondge-

lopen. Niemand had daar problemen mee.

Y: Ik denk niet dat dat cliché meekomt in de club. Ik denk dat dat gewoon typisch de Waregemse scholen is.

Jullie zijn dus niet meer elitair dan andere streekclubs?

M: Neen zeker niet.

Zijn er veel leden die paardrijden?

M: Totaal niet.

Y: Ik zou niet weten wie.

M: We hebben ook onze jaarlijkse schachtenwerving in Den Hemel. Iedere verjaardag van Den Hemel geven we daar een gratis vat voor de zesdejaars. Er komen daar inderdaad veel *gestes* naar toe, maar je ziet direct aan die mannen dat die er zijn voor het gratis bier, en niet voor de club.

Wat maakt jullie dan 'Gavergild'? Wat maakt jullie leden uniek?

Y: Het verschil met veel streekclubs is dat wij met meisjes en jongens zijn. Dat is in veel andere clubs, zoals Moeder Naamse of Moeder Waregemse - ook alle twee van Waregem - niet het geval, dat zijn jongensclubs. Dat is al een heel ander concept.

M: De mentaliteit is ook iets anders. Het is misschien grof om te zeggen he, maar zij zijn meer gericht op drinken. Niet dat

wij niet veel drinken (*lacht*). Maar ik moet zeggen dat de verhouding tussen de oude leden en schachten anders is. We staan wel boven de schachten, maar we willen ze ook dicht rond ons hebben. Als je in je functie bezig bent, voer je die ook uit, maar anders sta je ook gewoon tussen de rest te drinken. Dat willen we met Gavergild wel verder zetten.

Kennen jullie Willy Naessens?

Allebei: Nee, die kennen we niet.

Wat zijn jullie eigen activiteiten?

M: 'Fluctuation' (hun jaarlijkse fuif, *red.*) is het enige dat doorgaat in Waregem. Dit jaar is een lustrumjaar voor ons, van ons vijftienjarig herbestaan, dus er is wel behoorlijk wat te doen. We hebben een volledig nieuw programma bovenop het oude, dus het wordt een druk jaar. We krijgen een receptie in het stadhuis, en zoals elke vijf jaar wandelen we vanop de markt in Waregem naar ons clubcafé in Gent. Dat is 37 km langs de Leie, de hele dag onderweg. Een traditie die we graag in ere houden. Daarnaast is er nog onze openingscantus en een paar gratis vaten.

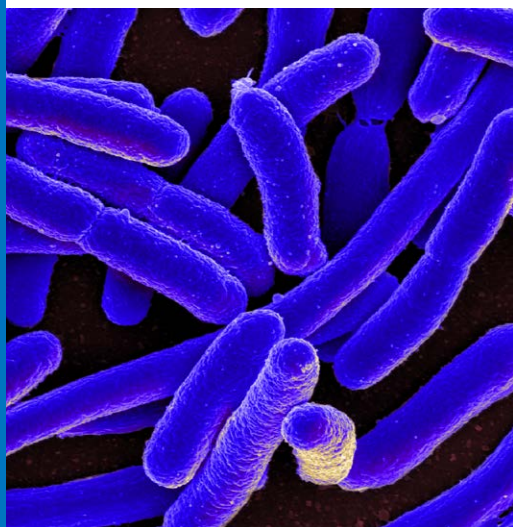
Kenden jullie Schamper al op voorhand?

Allebei: Ja, al van gehoord maar nooit echt gelezen.

DOOR DE INSECTEN DE BRUG NIET MEER ZIEN

Eendagsvliegen terroriseren een brug die over de Susquehanna River in centraal Pennsylvania loopt. Waar dit gezien kan worden als een nachtmerriescenario voor iedereen met entomofobie (een angst voor insecten), is dit in werkelijkheid het bewijs van een sterk staaltje natuurbehoud. Hoewel de rivier voorheen te vuil was voor de soort om te bivakkeren, is het water na een grootschalige opkuis terug helder. Hier maken de insecten gretig gebruik van, en ze nemen hun hele

familie mee. Maar de grote hoeveelheid insecten, ze zijn met duizenden, maakt het de lokale bevolking lastig. Zo hebben ze meerdere accidenten veroorzaakt op de brug. De situatie was in 2015 zelfs zo ernstig dat er vrachtwagens nodig waren om de insectenkarkassen, die zo hoog waren opgestapeld dat ze tot de knieën reiken, op te ruimen.

RESISTENTE BACTERIE KRIJGT NIEUWE UITDAGING

Toen **Alexander Flemming** per toeval het antibioticum uitvond, werd er geschiedenis geschreven. Indertijd had niemand verwacht dat bacteriën zich zoveel jaar later zouden leren beschermen tegen onze vele antibiotica. Maar resistente bacteriesoorten hebben een nieuwe uitdager. De meeste antibiotica richten zich op het verzwakken van de celwand van bacteriën of zorgen ervoor dat ze bepaalde eiwitten niet kunnen produceren. Een nieuw antibi-

oticum, dat nu nog getest wordt binnen laboratoria, richt zich echter op de secretie-eiwitten binnen de celwand van de bacterie. Door deze uit te schakelen kunnen bepaalde eiwitten de bacterie niet meer uit. Het gevolg is een zodanige toename aan eiwitten dat de bacterie explodeert, met een onvermijdelijke dood als gevolg.

ANCIENT ALCOHOL

Wat was er eerder, brood of alcohol? De gegiste producten bestaan al voor duizenden jaren en de vraag boeit archeologen al voor enkele decennia. Nu hebben archeologen van de **Stanford University** in een grot in Israël de oudste restanten van bier tot nu toe gevonden. Om preciezer te zijn; de restanten die teruggevonden zijn, hebben hun oorsprong 13 000 jaar geleden. Het brouwen van het goedje kende meerdere fasen en was

een arbeidsintensief proces. Daarom wordt er gedacht dat het bier eerder bij speciale gelegenheden, zoals bij bepaalde rituelen, gebruikt werd. Toch is er geen duidelijke winnaar, brood en bier lijken een even lange geschiedenis te hebben. En of onze voorouders een druppeltje te veel zouden drinken? De kans is niet zo groot gezien het lage alcoholpercentage van het goedje en de grote moeite die het kost om het te maken.

DOKTER SCHAMPERSTEIN

door Mathias Stichelbaut, cartoon door Emilie Devreese

DE AARDROTATIE VERTRAGEN MET MENSEN, TREINEN EN SUPERHELDEN

Niet elke wetenschapper houdt zich bezig met proefbuizen, deeltjesversnellers of lasers. Dr. Schamperstein kiest voor een theoretische aanpak en baant zich een weg door formules, berekeningen en kennis om zijn licht te schijnen over een prangende maar absurde vraag.

Een dag is zo voorbij, zeker in het leven van een student: lessen volgen, verslagen schrijven, deadlines halen, feesten, enzovoort. Altijd tijd te weinig, nooit te veel. Wat als we er een paar uurtjes zouden kunnen bijtellen? Kunnen we de lengte van dag en nacht beïnvloeden? *Spoiler alert:* dat kan!

EEN PLANETAIR REMPEDAAL

Dag en nacht vinden hun oorsprong in het roteren van de aarde rond zijn as: dag wanneer we de zon kunnen zien, nacht wanneer we 'onze rug' naar de zon gedraaid hebben. Als we dus de snelheid waarmee de aarde roteert kunnen veranderen, veranderen we ook de lengte van dag en nacht. Dat is echter niet zo simpel, aangezien de aarde geen planetair rempedaal heeft. Gelukkig heeft de fysica andere oplossingen!

Een rotatiebeweging kan je beschrijven met variabelen als de periode (hoe lang je erover doet om één rondje te draaien), de hoeksnelheid (hoe snel je roteert) en het traagheidsmoment (de weerstand van het voorwerp tegen veranderingen van de beweging). Er bestaat ook een variabele die het impulsmoment genoemd wordt. Dit kan je zien als een maat voor hoeveel rotatiebeweging er is. Meer massa of sneller roteren verhoogt het impulsmoment. Het bijzondere aan het impulsmoment is dat dit behouden is in een gesloten systeem. Rotatiebeweging kan je dus doorgeven binnen je systeem, maar gaat niet verloren. Wanneer een meute aardbewoners in eenzelfde richting in beweging schiet, geeft de aarde daardoor een deel van zijn impulsmoment af aan de lopende massa. Hierdoor vertraagt de aardrotatie. Met andere woorden: door zelf te roteren, steel je rotatiesnelheid van de aarde en maak je dag en nacht langer.

Stel je bijvoorbeeld eens voor dat we met alle 7,6 miljard aardbewoners samen rond de evenaar lopen aan 15 kilometer per uur, een stevige loopsnelheid. Je moet nu niet gaan denken dat zoiets een zeer grote impact zou hebben. We maken zo de dag met nog geen nanoseconde langer. Eigenlijk niet zo verwonderlijk! De aarde bevat een biljoen keer meer massa dan

alle aardbewoners samen en een punt op de evenaar roteert met een snelheid van meer dan 1500 kilometer per uur.

HARDER, BETTER, FASTER, STRONGER

We zoeken daarom een bewegend voorwerp dat zwaarder dan een mens is en sneller kan voortbewegen. Wat als we rond de evenaar een spoor aanleggen, een 'treintje' maken van treintoestellen over de volledige omtrek en die continu laten rijden aan topsnelheid? Een typisch NMBS-treintoestel heeft een massa van 100 ton (een 20-tal olifanten), een topsnelheid van 160 kilometer per uur en een lengte van 100 meter. Helaas, zelfs al vullen we de treinen met de hele wereldbevolking, ook in deze situatie is de impact op de aardrotatie gewoonweg te klein.

Om écht impact te hebben, moeten we een massa vergelijkbaar met de aardmassa in beweging krijgen of met relativistische snelheden werken. Voor mens en machine tot op vandaag onmogelijk, maar enkele superhelden halen die snelheden gelukkig wel, zoals **Superman** of **The Flash**.

Als we het werkje door The Flash zouden laten opknappen, moet hij sneller dan 99,99 procent (maar trager dan 100 procent) van de lichtsnelheid lopen om de dag met een uur te verlengen. Aan hoge snelheden krijg je trouwens een extra probleem: de zwaartekracht is niet sterk genoeg om The Flash op de aarde te houden. Je zal bijvoorbeeld een ketting nodig hebben die gigantische spankrachten aankan om The Flash met zijn voetjes op de grond te houden.

Niet evident dus en misschien maar best! Het vertragen van de aardrotatie heeft meer impact dan alleen maar de duur van dag en nacht. Ecologische systemen worden verstoord door langer zonlicht en langer geen zonlicht te ervaren. Bruuske wijzigingen zorgen voor enorme windsnelheden en oceanen zullen richting de polen opschuiven waardoor we een leven als onderwaterwezens zullen moeten starten. Maar een paar uurtjes langer slapen, dansen of verslagen afwerken is dat misschien wel waard?

Op date met clickbait

door Arthur Jacobs

JOUW SMARTPHONE ALS LUISTERVINK

foto's door Daan Van Cauwenberge en Timme Craeye

Smartphones zijn des duivels. Ze maken je lui, afhankelijk en ronduit vadsig als je niet goed oplet. Hun blauwe licht zorgt ervoor dat je de slaap niet kan vatten en telefoonabonnementen kosten handen vol geld. Sommigen beweren echter dat hun kwaadaardigheid nog verder reikt. Luisteren ze je ook af?

Je gsm gehoorzaamt je niet alleen, hij luistert ook echt naar jou. Dit is een verontrustende gedachte, maar ze zou je eigenlijk niet mogen verrassen. Je smartphone spitst immers op ieder ogenblik zijn digitale oren in de hoop ergens in je gewauwel een 'OK, Google' of 'Hey, Siri' te herkennen. Internetgiganten zoals Google houden echter bij laag en hoog vol dat deze opnames je apparaat niet verlaten, zolang die geen *trigger* zoals 'OK, Google' opmerkt. Als dit klopt, kunnen de opnames dus ook niet voor reclamedoelinden gebruikt worden en zou je eigenlijk geen Minute Maid-reclame mogen krijgen nadat je je liefde voor sinaasappelsap hebt

opgebiecht met je smartphone tegen de wang gedrukt.

FRIGO'S EN NAZI'S

We namen in naam van uw privacy de proef op de som en toverden onze redactie om in tempel van *consumerism*. De opstelling van het onderzoek was doodeenvoudig. We nodigden onze meest futloze redacteurs uit om een namiddag uit hun leven te verspillen door hun diepste materiële verlangens bloot te geven aan hun gsm. We kozen een onderwerp uit waarover geen van ons normaliter reclame ontvangt zodat eventuele advertenties over het thema wel het resultaat van duistere af luisterpraktijken moesten zijn. Verder

was ook googelen of sms'en over het thema strikt verboden om *false positives* te vermijden. Je merkt het al: onze methodiek was voortreffelijk, maar de resultaten vielen bepaald tegen. We

“

Na een terloopse vermelding van het nazisme kreeg ondergetekende prompt advertenties voor Open Vld

leuterden urenlang onafgebroken over koelkasten en ons verlangen er te kopen en te gebruiken. We doorspekten onze conversatie met namen van koelkastmerken om hun aandacht te trekken en articuleerden zo goed als onze West-Vlaamse roots toelieten.

Het mocht niet baten. Adblock pauzeren en driftig naar beneden scrollen leverden geen van ons een frigoreclame op zijn *Facebookfeed* op. Wel werden we bijna allemaal aangespoord om producten van Iglo te kopen, maar in feite moeten die de diepvries in – beseften we teleurgesteld. Om te kijken of het niet aan ons onderwerp lag, voerden we hetzelfde experiment uit op **Rihanna**. Heel even was de Barbadianse zangeres het enige meisje in onze wereld. Helaas, de uitkomst leek net een recensie van haar laatste optredens: opnieuw geen

succes. Het leek alsof het internet zich volkomen onbewust was van onze plotsklapse fascinatie voor koelkasten en *Rihanna-merchandise*.

Hoe meer het onderzoek vorderde, hoe meer de paranoia zich in onze geesten binnendrong. We meenden verbanden te ontwaren die op zijn minst twijfelachtig te noemen zijn. Na een terloopse vermelding van het nazisme, kreeg ondergetekende prompt advertenties voor Open Vld te zien. Een ander werd dan weer aangeraden een vriend toe te voegen op Facebook over wie ze net nog had gesproken, een ontdekking die gepaard ging met een eclatante 'OMG'. Op het moment zelf lijkt het te opvallend om toeval te zijn, maar wanneer we op de resultaten terugkijken, moeten we ons vooringenomen wantrouwen tegenover privacy op het internet laten varen: een – toegegeven, onverwachte – overwinning voor Android en co.

HET ONTSTAAN VAN EEN MYTHE

Toch lijkt je smartphone je dus, tegen alle verwachtingen in, niet af te luisteren.

Waarom niet dan? Want laat ons eerlijk zijn, enkel de simplen van geest geloven werkelijk dat ze het uit respect voor je persoonlijke levenssfeer achterwege laten. We wenden ons nu enigszins af van de strikt wetenschappelijke methode die tot dusver gehanteerd werd en begeven ons op het terrein van de speculatie. Een

“

Onze methodiek was voortreffelijk

mogelijke verklaring zou kunnen zijn dat het niet nodig is. Grote internetbedrijven als Facebook en Google hebben al toegang tot het merendeel van je gedrag online, je betalingsgeschiedenis, je locatiegegevens en het gedrag van mensen met een gelijkwaardig profiel als jij. Dat laatste zorgt ervoor dat het internet vaak voorspellingen kan doen over je interesses en activiteiten, die je niet direct kan afleiden uit je online gedrag, maar die perfect logisch zijn als je vergeleken wordt met anderen die een overeenkomstig profiel hebben. Je bent voorspelbaar en gedraagt

je zoals alle anderen die naar **Angèle** gaan kijken in de Vooruit.

Dat kan ook verklaren waarom het soms lijkt alsof je gsm een luistervink is. Facebook heeft zo'n volledig beeld van je dat het niet gek is dat hij soms toevallig zal adverteren over iets waarover je net sprak. Dat is net zoals een goede vriend je meevraagt naar een festival waarvan je de line-up gisteren nog bewierookte in gesprek met je moeder. Vandaar dat we ook geen advertenties krijgen wanneer we praten over iets dat ver buiten ons normale interesseveld ligt, pakweg koelkasten. Daar komt die vriend ook niet op.

• • •

“

We articuleerden zo goed als onze West-Vlaamse roots toelieten

Tekenen met robots

LET'S GO STEM!

door Mathias Stichelbaut

foto's door Francis wyffels en Dries Luyten

In oktober laat WeGoSTEM kinderen van tien tot twaalf jaar experimenteren met een tekenrobot om hen warm te maken voor wetenschap en techniek. Een STEM-project *pur sang* voor een onderwijs waar eindtermen en middelen gemist worden.

WeGoSTEM is een organisatie die is ontstaan in 2017 uit een samenwerking van de toenmalige Young ICT Lady en UGent-alumna **Valerie Taerwe** en **Dwengo** vzw. Hun doel is dat iedere jongere voor zijn achttiende verjaardag een eenvoudige robot zou kunnen bouwen om zo zijn talent of interesse voor informatica al dan niet te kunnen ontdekken. Om dit doel te bereiken organiseren ze grote robotprojecten. Aan de eerste editie in oktober 2017 konden maar liefst 5000 leerlingen deelnemen, verspreid over heel Vlaanderen. Dit jaar, tijdens de internationale *Code Week* van 6 tot 21 oktober, hoopt de organisatie 10 000 leerlingen te kunnen bereiken.

VROEG GELEERD IS OUD GEDAAN

Voor het project trekken vrijwilligers naar specifieke scholen om daar

anderhalf uur lang kinderen uit het vijfde en zesde leerjaar kennis te laten maken met programmeren. Alles begint met een introductie: wat is een robot eigenlijk? Wat voor soorten robots zijn er? Daarop volgt een zogenaamde *unplugged* activiteit, zonder computer. Een van de leerlingen krijgt een tekening te zien en moet de andere leerlingen, die de tekening niet zien, helpen om de

“

De groep studenten van een opleiding moet de maatschappij weerspiegelen

tekening na te maken door het geven van instructies. Hierdoor ervaren ze zelf wat het inhoudt om te programmeren: eenduidigheid en stapsgewijze instructies zijn daarbij essentieel.

Tot slot bouwen de kinderen de tekenrobot. “Decompositie is ook een aspect van computationeel denken,” zegt **Francis wyffels**, professor robotica aan de UGent en medebezieler van het project. “Het idee is daarom dat kinderen zelf het bouwproces van de robot gaan bekomen aan de hand van een foto van het eindresultaat: we geven geen stappenplan mee.” Eenmaal de robot in elkaar zit, kunnen de leerlingen met behulp van een grafische programmeertaal de robot aansturen om tekeningen te maken. Zo’n grafische programmeertaal bestaat uit het combineren van gekleurde blokken code die equivalent zijn aan een tekstuele programmeertaal, maar door de visuele vormgeving is dit eenvoudiger om het programmeren aan het jonge publiek aan te leren.

Aan het einde van de sessie, kunnen ze een abstracte tekening, die hun robot met hun instructies gemaakt heeft, mee naar huis nemen. “Je kan natuurlijk niet verwachten dat de kinderen in die tijdspanne volwaardig hebben leren programmeren. Het is wel een interessante introductie waar we het onderste uit de kan gehaald hebben om de jongeren te prikkelen.”

FOCUS OP SCHOLEN EN DIVERSITEIT

De keuze voor het werken met een tekenrobot werd gemaakt om een zo breed en divers mogelijk publiek aan te spreken. In het hoger onderwijs is het aandeel vrouwelijke, allochtone of kansarme jongeren in computerwetenschappen namelijk nog steeds beperkt.

“Als bijna een vierde van de jongeren allochtone roots heeft en slechts een fractie daarvan doorstroomt naar je opleiding, dan heb je een probleem. Het blijkt immers vaak moeilijk om buiten je eigen culturele bubbel te kijken. Bijgevolg zullen er ook voornamelijk producten gemaakt worden voor mensen met dezelfde achtergrond als de makers. Om dit te verbeteren is meer diversiteit in de STEM-opleidingen noodzakelijk.”

De focus op diversiteit is ook de reden dat WeGoSTEM bewust kiest om in scholen aan de slag te gaan. “Veel projecten rond informatica en programmeren worden in de vrije tijd gedaan. En hoewel deze activiteiten een grote nood invullen, brengen ze ook een nadeel met zich mee: je krijgt een focus op een eenzijdig publiek van reeds geïnteresseerde en/of kansrijke jongeren. Op school kan je iedereen bereiken.” WeGoSTEM kiest daarom ook zelf de scholen uit waar ze het project uitvoeren. Zo kunnen ze een divers publiek – zowel kansarme als kansrijke jongeren, zowel jongens als meisjes, zowel allochtonen als autochtonen – bereiken om hun interesse en talent aan te wakkeren.

NOOD AAN EINDTERMEN VOOR STEM

Niet alleen interesse en talent zijn belangrijk, ook het aanleren van een aantal basisvaardigheden en -kennis is onontbeerlijk. “Iedereen moet aspecten van computationeel denken en inzicht in computer- en digitale systemen meekrijgen. Denk maar aan het eenvoudig gebruik van een computer: als je niet weet hoe zoiets in elkaar zit, doe je domme dingen.”

En net daar wringt het schoentje volgens Francis. “In België is er nog geen leerlijn informatica in het leerplichtonderwijs, geen eindtermen. Daarmee doen we het het slechtst van alle Europese landen.” Ook voor STEM ontbreken tot op heden eindtermen. “Vlaanderen heeft

voldoende aandacht en goede wil voor STEM. Tegenwoordig kom ik geen leerkracht of beleidsmaker tegen die niet weet wat STEM is (de combinatie van *Science, Technology, Engineering, Mathematics, red.*). Het ontbreekt echter wel nog aan een structureel kader om die kennis te faciliteren. Elke school vult dit apart in. Bij sommige scholen krijg je daardoor een sterk programma, bij

andere scholen eerder

een klunzig knutselpakket.”

De vele STEM-projecten zijn lovenswaardig volgens Francis, al stelt hij zich wel de vraag waarom dit uit het

“
Wat wel nog een groot probleem is, is het ontbreken van een structureel kader om STEM te faciliteren

onderwijs getrokken wordt. “In de lagere scholen is er vaak slechts tussen de 8 en 12 euro per kind per jaar om wereldoriëntatie te organiseren. Alles wat buiten het budget valt, moet langs het oudercomité

passeren ter goedkeuring. Helaas kunnen niet alle ouders dit betalen. Als je kijkt buiten de schoolmuren, vind je projecten met subsidies tot €100 per kind. Dan stel je je de vraag of dat geld niet beter rechtstreeks naar het onderwijs gaat, waar ze het nodig hebben. Zelfs de meer kostenefficiënte projecten zitten rond de 10 euro per kind van zodra er materiaal (zoals bijvoorbeeld een robot) aan te pas komt. Aan de slag gaan met STEM hoeft niet altijd veel geld te kosten, men kan bijvoorbeeld ook vaak werken met recycleerbare materialen, maar er gaat écht te weinig geld naar onderwijs.”

EEN INTERNATIONALE, DUURZAME TOEKOMST

In de toekomst wil WeGoSTEM nog meer inzetten op leerkrachten. Zo worden leerkrachten betrokken bij deze en vorige editie uitgenodigd op een nascholing. Ook internationaal zijn er plannen. Het project wordt in Griekenland gelanceerd en in Togo wordt bekeken wat de mogelijkheden zijn. “Die internationalisering is nodig om ervaring op te doen en bij te leren van andere *communities*, en dit mee te nemen naar je eigen projecten. Ook verduurzaming van het project is belangrijk: door internationaal te gaan kunnen we mikken op bredere *funding* van Europa of internationale bedrijven.” Veel ambitie in het verleden, heden en toekomst voor het project, maar het grotere plaatje blijft het belangrijkste. “Mijn hoofddoel is die eindtermen in het onderwijs, niet per se die projecten, want onderwijs vinden we belangrijk,” aldus Francis wyffels.

Stop ne keer met uwe wuk, 't is wadde!

DIT ARTIKEL WORDT NIET ONDERTITELD

door Pieterjan Schepens, Elena De Bacquer

foto door Daan Van Cauwenberge

“Dialectologie heeft een beetje een imagoprobleem. Taalkundigen denken dat het hier een soort Aalsters carnaval is - dialect is plezant -, maar dat is taalgeschiedenis, natuurlijk.” En met het online gaan van het Woordenboek van de Vlaamse dialecten betreden eeuwenoude woorden het digitale tijdperk.

In 1972 startte de Gentse Universiteit met de aanleg van een thematisch woordenboek voor de Vlaamse dialecten. Zesenvestig jaar en meer dan een miljoen woorden later gaat het project online. Tegelijkertijd neemt de universiteit afscheid van haar laatste professor Dialectologie, **Jacques Van Keymeulen**. Samen met **Veronique De Tier**, de coördinator van het project, verhaalt hij over molenaars en schippers, oerwouden en kamerplanten. “Het is ook niet dat we ouderwets zijn. We hebben een online database gemaakt. Daarin zitten 1,16 miljoen woorden. Met een half miljoen unieke woorden.”

LEVENSLANGE HERINGELD, LEVENSLANGE GESJOARELD

Eerste verduidelijking: het Woordenboek van de Vlaamse dialecten gaat enkel over de dialecten van het oude graafschap Vlaanderen: het West-Vlaams, het Oost-Vlaams, het Zeeuws-Vlaams en het Frans-Vlaams. In Antwerpen wonen de Brabanders. Zelfs die beperkte oppervlakte blijft niettemin veel werk. Professor Van Keymeulen: “Dat is zeer veel werk. Te veel. Genoeg voor een heel instituut. Om een of andere reden is dat er nooit van gekomen. Wij hebben moeten doorboeren met subsidies van overal. Het was een heel gedoe. Dat is een van de redenen waarom het zo lang duurde. Soms waren we met misschien maar één of twee redacteurs, altijd maar op zoek naar geld. Daarom duurde het zo lang.”

Wat het project nog bemoeilijkte, was dat die paar medewerkers een volledig

netwerk aan vrijwilligers moesten coördineren. “Maar weinig projecten hangen zo af van de medewerking van de bevolking als ons onderzoek. We hadden meer dan tweehonderdvijftig vrijwilligers. Alle gegevens moet je opvragen. Zoeken naar laag- of niet-opgeleide mensen die hun dorp niet hebben verlaten en daar ook getrouwd zijn. Dat zijn de echte sprekers van het dialect. Met het verloop van de tijd werden die steeds moeilijker te vinden. Op den duur moesten we in rusthuizen op zoek naar mensen die molenaar waren geweest. Dat was echt detectivewerk.

“

Natuurlijk is dat onzin, maar dat is het punt niet, je moet scoren

Trouwens, om dat te begrijpen moet je eerst etnografisch onderzoek doen. Je moet eerst weten hoe een windmolen werkt vooraleer je die mensen kan ondervragen over de namen van al die onderdelen. Met die vakwoorden zijn we al gestopt in de jaren negentig. Geen tijd en geen geld. En die mensen stierven ook gewoon uit. We hadden een informant uit Oosteklo die honderd vogels kon benoemen in het dialect. Zo'n mensen vind je niet meer.”

PAS IP VUO TENGELS

Naarmate de omvang van het project ons duidelijk wordt, stijgt onze verbazing over de moeite die het had om

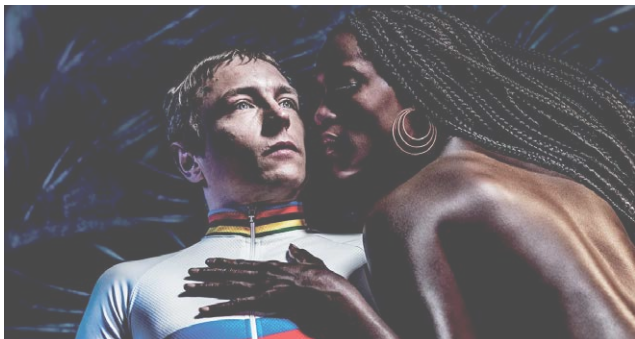
aan geld te geraken. “Om te beginnen heeft Dialectologie een imagoprobleem. Taalkundigen denken dat dit hier een soort Aalsters carnaval is. Dialect is plezant. Maar dit is taalgeschiedenis natuurlijk. Als je hen dat uitlegt, zien we er wel het belang van in, maar toch was het een hele taak om mensen te overtuigen. Sinds 2008 kregen we bijna geen subsidies meer. Het is een documentatieproject, er komt geen theorie aan te pas zoals in een doctoraat. En bijgevolg telt dat niet als wetenschappelijk werk, en krijgen we geen geld van wetenschappelijke fondsen. Tot 2008 kregen we die wel, maar nu universiteiten gefinancierd worden op basis van doctoraten en A1-artikelen krijgen we niets meer. We hebben gelukkig wel wat toegestopt gekregen van de Vlaamse overheid en de Nederlandse Taalunie, maar als je daar twee à drie jaar aan lonen mee moet betalen is dat vlug op. Dus moeten we leven van de kortetermijnprojecten. Dat is zeer vervelend: je kan geen permanentie opbouwen. Bovendien publiceren wij meestal in het Nederlands. Maar dat is de bedoeling niet van het huidige universitair model: je moet in het Engels publiceren om belangrijk te zijn. Ik ben zelf promotor geweest van het eerste Engelstalige doctoraat over een Vlaams dialect, dat van Maldegem. Ik weet niet welke Amerikaan zich daaraan gaat interesseren, maar om carrière te maken heb je dat nodig. Natuurlijk is dat onzin, maar dat is het punt niet, je moet scoren.”

'TÈ TIT DAT UT IS

Wetenschappelijk is de interesse voor dialect ook bijna compleet verdwenen. "Vroeger was dialectologie geen keuzevak, maar stond het in de centrum van de taalkunde. Dialecten zijn interessanter dan cultuurtalen op wetenschappelijk gebied. Als je taal als menselijk verschijnsel wil bestuderen is het dialect een oerwoud. De standaardtaal is een kamerplant: die moet je goed verzorgen en water geven, en die moet groeien en bloeien. Dan heb je het oerwoud waar zich alle interessante zaken afspelen. Dat zijn de dialecten. Tot de jaren 70 was dialectologie eigenlijk waar de dialectologen zich mee bezig hielden. Hier in Gent is die traditie 130 jaar oud: onze eerste professor Nederlandse Taalkunde, in 1890, was ook de eerste dialectoloog. De assistenten volgden allemaal hun leermeester op. Nu zou dat fraude zijn, maar dat geeft wel traditie en permanentie. Mijn taak was het om dat te digitaliseren en onder de aandacht te brengen, want ik ga op pensioen en ik word niet opgevolgd als dialectoloog. Die traditie verdwijnt in Vlaanderen. Toponymie was al verdwenen in het Nederlandse taalgebied en dialectologie is de volgende."

De aandacht heeft zich verplaatst naar actuele taalkundige fenomenen: "We zitten in een periode van grote veranderingen: massamedia, betere scholing, migratie, tweetaligheid. Wat we tegenwoordig dus bestuderen zijn tussentalen. Er zijn er die dat ook dialectologie noemen, maar voor mij bestaat er toch een groot verschil. De traditionele dialecten zijn grotendeels verdwenen: daar wordt bijna geen les meer over gegeven. Maar ooit komt dat wel terug."

28 SEPTEMBER: ENGEL

@ Sphinx Cinema

FILM – De nieuwe film van **Koen Mortier** heet 'Engel' en vertelt het verhaal van een Senegalees hoertje wiens pad dat van een gevallen godenkind kruist. Het verhaal is - 'losjes' - gebaseerd op dat van wijlen **Frank Vandenbroecke**. Op 28 september komt de regisseur meekijken en alle ontevreden toeschouwers op hun bakkes slaan. U heeft echter niets te vrezen. **Dimitri Verhulst** vindt de film (bijna) zo goed als het boek en ook de jury op het Oostends filmfestival gaf hem eensluidend gelijk. Kijken die handel.

10 OKTOBER: BIG NEXT: YELLOW DAYS

@ Charlatan

CONCERT - Hoe zou de liefdesbaby van **Ray Charles** en **Mac DeMarco** eruitzien? Waarschijnlijk een beetje zoals George van den Broeck, Yellow Days voor de vrienden. Rauw, hees en teder zette hij al zijn liefdesverdriet, angsten en depressies op muziek en dat lijkt aardig gelukt. Met zijn nieuwe single 'The Way Things Change' creëert hij naar eigen zeggen een 'new age of music'. Op 10 oktober komt de knaap zieltjes winnen en hartjes doen smelten op het podium van de Charlatan. *Bref*, allen daarheen!

28 SEPTEMBER: LAM GODS

@ NTGent

THEATER – NTGent trapt vrijdag 28 september het theaterseizoen af met Lam Gods. **Milo Rau** wil het beroemde veelluik van de broertjes **Van Eyck** naar de 21e eeuw brengen. Hij doet dit aan de hand van alledaagse zielenroerselen, verteld door alledaagse Gentenaars. Rau is een notoir schenenschopper; naast **Frank Focketyn** wou hij aanvankelijk een ex-Syriëstrijder casten en een lammetje slachten op de scène. Kortom, cultureel verantwoorde reuring verzekerd en op het eind vinden ze De Rechtvaardige Rechters terug.

26 SEPTEMBER: LANOYE INC.

@ De Krook

LITERATUUR - Het literair zondagskind, **Tom Lanoye**, viert veertig jaar schrijverschap en zijn zestigste verjaardag. Op 26 september brengt hij een ode aan het theatergenre in de Krook. Voor een luttele vijf euro krijg je er een gratis drankje bij en hoeft je niet naar de Student Kick-Off. Mag het wat meer zijn? De expo 'En het vlees werd woord' belicht het grafisch aspect van Lanoye's werk. 'En het vlees werd woord' loopt tot en met 6 oktober in de Krook. Gratis godbetert, waar gaan we dat schrijven?

PASSIE
VOOR

film

Studio Skoop

5 CINEMA'S + FILMCAFÉ

Auteurs- en wereldfilms in de beste omstandigheden

Digitale cinema in een uniek kader

En een vree wijs café met 'coole' drank en muziek

'The House That Jack Built' van Lars Von Trier
FOTO

Kultuur met grote K

door Vincence De Gols

Naar alle waarschijnlijkheid buist het KK, voluit Kultureel Konvent, grandioos wat foutloos Nederlands betreft. Maar ach, laat ons heel even een oogje toeknippen voor zij die de invoering van de nieuwe spelling in 1996 steevast blijven verwerpen. Het KK omvat immers veel meer dan een luttele discussie over zijn al dan niet correcte schrijfwijze.

KULTURELE KORT

Het **KK** is een overkoepelende organisatie van de UGent die acht culturele studentenverenigingen huisvest. Vroeger waren dat er negen, maar vorig jaar is de Fotoklas, net zoals analoge fotografie, ten ziele gegaan. De voornaamste doelstelling van het konvent is om studenten zo veel mogelijk te betrekken bij het algemene kunstgebeuren aan de universiteit. **Tine Delmazure** vertegenwoordigt dit academiejaar het KK als gloednieuw voorzitter. Zij vat de ambitie van het KK bondig samen. "Cultuur voor en door studenten: onder dat motto leeft het konvent."

In tegenstelling tot pakweg het FaculteitenKonvent of het SeniorenKonvent is er niet zo een prominente aanwezigheid van het KK op de universiteit. Het bleek bijvoorbeeld al moeilijk om een groepsfoto van het hele bestuur bijeen te schilderen. Toch zet het KK zich wel degelijk ten volle in. "Indien er vragen of opmerkingen van de verenigingen voor de Dienst Studentenactiviteiten (DSA) zijn of omgekeerd, zorgen wij ervoor dat deze besproken worden langs beide kanten." Maar ook onderling contact tussen groepen wordt sterk aangemoedigd.

"We organiseren ieder jaar een tweetal activiteiten om iedereen kennis te laten maken met elkaar. Daarnaast sporen we actief leden aan om de verschillende verenigingen te bezoeken." Naast sociale interactie wordt er ook zeer hard gewerkt aan het intern promoten. Die reclame begint al meteen in de startweek. "We tekenen alvast present op de Student Kick-Off," vervolgt

Delmazure,

"om aan een vaste stand daar het konvent te promoten."

KULTURELE KOCKTAIL

GUK

Watte? Het Gents Universitair Koor.

Wasda? Heel wat oud- en doctoraatstudenten vormen samen dit vierstemmig koor. Van 17e eeuwse barokreper-toires tot ultramoderne werken: het GUK brengt ze op verfrissende wijze naar voren.

Wanneer da? Iedere dinsdag staat een algemene repetitie in studentenhuus De Thermanal gepland, telkens van 19u30 tot 22u. Je doet mee met concerten en gaat op weekends en zelfs concertreizen. Ook ben je steeds welkom tijdens de cafébezoeken, cantussen en cocktailavonden.

Specifiek: Prikkel de stembanden al

Op 25 september of 2 oktober vinden in De Thermanal open repetities plaats voor nieuwsgierige zieltjes.

GUHO

Watte? Het Gents Universitair Harmonie Orkest.

Wasda? Het GUHO verwelkomt studenten met een orkestrale passie voor blaas- of slagwerk. Een harmonisch orkest is nét dat tikkeltje anders en vraagt daarom een bijpassend doch uiteenlopend repertoire,

waar de dirigent zijn orkest vlekkeloos door gidst.

Wanneer da? Repetities vinden wekelijks plaats op maandagavond in De Therminal om 20u. Daarbovenop ga je op repetitieweekend, speel je concerten en staan er activiteiten gepland om zowel muzikaliteit als amicaliteit te bevorderen.

Specifiek: Harmonieus musiceren kan op de kennismakingsrepetities op 24 september of 1 oktober.

GUSO

Watte? Het Gents Universitair Symfonisch Orkest.

Wasda? Dit wervelend studentenorkest verenigt menig fervent muzikant. Zo'n 70 leden spelen een academiejaar lang de pannen van het dak. Van violist tot cellist tot een trompettist die een muzikale vijs mist: je vindt ze in het GUSO.

Wanneer da? Het GUSO repeteert en amuseert zich erop los. Repetities zijn er iedere woensdagavond in De Therminal van 19u30 tot 22u. Daarnaast trekt het orkest er elk semester flink op uit. Zo kan je op binnenlandse herfststage en buitenlandse voorjaarsstage en zijn er tal van randactiviteiten.

Specifiek: Interesse aangewakkerd? Het GUSO voorziet woensdag 26 september een open receptie voor iedereen die belangstelling heeft.

GUDC

Watte? De Gentse Universitaire Dansclub

Wasda? De enige universitaire dansvereniging in het land. Nog steeds twijfels? Het GUDC herbergt allerlei minder zonneklare dansstijlen. Je kan er onder meer je tanden zetten in de Engelse wals, quickstep, jive, tango en heel wat meer.

Wanneer da? Eigenlijk elke dag een andere dans op een andere plaats. Kies gewoon een dans en een plaats, GUDC!

Specifiek: Proeven van het swingend

leven kan je op donderdag 27 september in De Therminal.

STUDENTENFANFARE GHENDT

Watte? De studentenfanfare van de UGent

Wasda? Geen vereniging, wel een studentenclub in het KK. Deze vormt naast muzikaal entertainment dan ook een vermakelijk gezelschap voor studenten die wel eens graag gezellig een pint gaan pakken. Op festiviteiten zoals galabals en voetbalwedstrijden. En natuurlijk, zoals een echte club cantust de fanfare er uiteraard af en toe op los.

Specifiek: Kennismaken met deze olijke fanfare kan dinsdag 2 oktober om 20u30 op de ontmoetingsavond in Salamander, hun stamcafé.

Cultuur voor en door studenten: onder dat motto leeft het konvent

AUW LA

Watte? Vereniging voor geschreven en gesproken woord

Wasda? Auw La is een verse mikmak van poëten, slammers, schrijvers, rappers en woordfanaten die in deze vereniging een podium krijgen om hersenspinsels te delen met gelijkgestemde zielen. Al wie het woord liefheeft, vindt bij Auw La zijn gading.

Wanneer da? Auw La infiltrateert in een hoop culturele evenementen die je kan bezichtigen. Zelf organiseert de vereniging maandelijks één Auw La in de Blandijn en één kottekst op een knus studentenkot, wie weet wat daar nog van die vlotte woorden komt.

Specifiek: Taalminnaars hokken een eerste maal samen op donderdag 27 september om 19u30 in de Blandijn.

MATRAK

Watte? Gents Studententheater.

Wasda? Wanneer je stiekem weg bent van rollenspel, dan hoeft je niet verder te zoeken: MaTRaK biedt een plaats voor al wie entertainen wil. Het studententheater bestaat volledig uit studenten, regie inclusief.

Wanneer da? MaTRaK voert ieder jaar drie tot vier theaterstukken op. Voor deze vertoningen zijn er heel wat repetities voorzien om het stuk en medeacteurs beter te leren kennen. Hiervoor vinden ook audities plaats, maar geen vrees! Het MaTRaK neemt elke bereidwillige student onder zijn vleugels. Data verschijnen binnenkort.

SCHILDERSATELIER

Watte? Gents schilderatelier voor modelstudies.

Wasda? Daar waar klievers en klodders het canvas raken, duikt het schilderscollectief zijn atelier in. Op deze plek kunnen kunstzinnige studenten in de vorm van een lessenreeks modelstudies naar hartenlust schilderen en tekenen. Het traject laat je kennismaken met een verscheidenheid aan technieken en materialen, waarin experimenteren centraal staat.

Wanneer da? Lessen vinden wekelijks plaats op variërende tijdstippen in het atelier van Home Fabiola. Kunstig groentje of deskundig artiest? Iedereen even welkom.

Specifiek: De nieuwe lessenreeks gaat van start op maandag 22 oktober.

FOTOKLAS

De fotoklas is spijtig genoeg niet meer. Wie zijn fotografische creativiteit toch nog wil loslaten, is steeds welkom bij Schamper.

Haute Koture

TIPS EN TRICKS VOOR EEN STIJLVOL KOTLEVEN

door Ines Verniers, Luna Rys

Al jaren droom je van een prachtig kot met een enorm hoog Pinterestgehalte, tot het zover is en je beseft dat leuke kussens een fortuin kosten en muurkleuren niet te kiezen zijn. Wat nu? Hoe maak je van die kamer waar nog DNA van je zeven voorgangers op het meubilair plakt een leefbare plaats? Enkele vuistregels.

REGEL 1: MORE IS MORE

De witte simpele ruimte met het schattige plantje en de rustieke lamp is *bullshit*. Je zit op kot, je bent een student, geen veertigjarige huisvrouw. Het zijn de laatste jaren van je leven waarin kitsch, absurde vakantiefoto's en gekleurde lampen nog vredig samen kunnen leven. Combineer alle kleuren die je tegenkomt, zoek jezelf een tuinkabouter en koop dat zeppompje in de vorm van een konijn.

Simplicity werkt alleen als je in staat bent te investeren in spullen van de Piet Moodshop, en laat ons eerlijk zijn, daar wandel je enkel binnen om eens rond te kijken.

REGEL 2: VIND PLANTEN DIE HUN PLAN TREKKEN

Het beeld van een *bohémien* kot vol planten is in werkelijkheid zo goed als nooit realiseerbaar. Tenminste toch niet voor langer dan een week. Als jouw naam niet **Tante Kaat** is of je geen zeer groene vingers hebt zorg je dus best voor planten die tegen een stootje kunnen. Hierbij is het belangrijk dat je er rekening mee houdt dat je de planten minstens twee dagen per week niet kan verzorgen. Reken hier nog eens je drukke studentenleven bij en je komt al snel uit op zeven dagen.

Vetplanten zijn de oplossing voor alle voorgaande problemen. Zo goed als geen snoeiwerk nodig, kunnen lang zonder water en zijn tegenwoordig overal te verkrijgen. Voel je vooral niet slecht als het verzorgen van een plant te veel verantwoorde-

lijkheid wordt en je de druk na enkele dagen al niet meer aankan. Je bent zeker niet alleen. Aveve biedt zelfs een apart assortiment 'Kamerplanten voor kotstudenten' aan, van minicactussen tot sanseveria's en graslelies.

REGEL 3: ZEG NEE TEGEN CLICHÉ

IKEA-spullen zijn onvermijdelijk, omdat ze prijs-kwaliteit erg vaak gewoon niet te kloppen zijn. Aanraders zijn dan ook zeker en vast het aardappelmessje waarmee je elk etenswaar behalve aardappels zal snijden, alle mogelijke opbergdoosjes voor onder je bed en in je kasten en de dekmatrassen die het leed van een standaard kotmatras aanzienlijk verminderen. Belangrijk is wel dat je je niet laat vangen door de aantrekkelijke prijzen van deze gigant. Sommige producten neem je best zelfs niet in huis

“

In enkele seconden wordt een resultaat getoond waar je na een uur sukkelen alleen maar van kan dromen

als ze gratis zijn. Mocht je zelfs nog maar durven te overwegen om de *Lack*-tafel van 5,99 euro aan te schaffen, kan je het sowieso vergeten om ooit nog een stijlvol studentenbestaan te leven. Naast het feit dat ze de onoriginaliteit zelve

is, is ze gewoon ook niet stevig. In de showroom mag ze dan nog zo mooi staan blinken, na enkele voordrinken, een intens Halli Galli-toernooi of een periode als voetsteun kan je de bovenste laag er simpelweg afschrapen. Daarnaast zijn ook alle kussens met een *Gullklocka*-overtrek, elke mogelijke *Björksta*-fotoafdruk en het hele assortiment *Papaja*-bloempotten absoluut te vermijden.

REGEL 4: DIY

Zag je ooit al een kort *do-it-yourself* filmpje dat ongewenst begon te spelen wanneer je voor de zoveelste keer door je Facebook-nieuwsfeed scrolde? Van eenpansgerechten tot innovatieve keukenhacks. In enkele seconden wordt een resultaat getoond waar je na een uur sukkelen alleen maar van kan dromen. Klinkt dit jou bekend in de oren, dan zijn volgende tips zeker iets voor jou! Zo niet, hoort bij een nieuw jaar toch altijd een nieuwe uitdaging, of roep je gewoon de hulp in van je mama of zus! Je laatste vakantie-uren zijn dan ook het ideale moment om wat rustiger aan te beginnen doen en een ouderwetse knutselnamiddag te houden.

Tover je witte kringloopwinkeltassen om met gekleurde nagellak en geef ze zo een prachtig *marble*-patroon, stop je keukengerei in een zelf gepimpt blik of gebruik oude *Schampers* om schattige pennenhouders te weven. Thuis nog massa's plastic dino's liggen? Spuit ze goud, maak er een gat in en creëer zo megakitcherige vaasjes voor je net aangekochte vetplantjes. Leen tot voor de blok de kerstlichtjes van thuis en gebruik de draad om foto's aan te hangen. Hang voor een extra dromerige of sexy sfeer tule aan je plafond boven je bed. Ook zelfgemaakte vlaggetjes of een uitgeknipte spreuk zorgen direct voor een gezellige sfeer. Mag je geen gaatjes

maken in je muren? Dubbelzijdige plakband en kneedlijm werken even goed zolang je maar niet aan je decoratie gaat hangen. Een prikbord of magneetbord kan best duur zijn, toch is het een echte musthave! Je maakt dit makkelijk zelf door wijnkurken op kleine plakjes te snijden en zijdelings aan elkaar te kleven. Zo kies je jouw vorm helemaal zelf en kan je het zo groot maken als je wil. Je hoeft hiervoor echt geen handige harry

“

Het beeld van een *bohémien* kot vol planten is in werkelijkheid zo goed als nooit realiseerbaar

te zijn. Als deze filmpjes je geweldige resultaten kunnen tonen in slechts enkele seconden lukt het jou vast ook wel tot iets acceptabel te komen in minder dan een uur. Pinterest en YouTube zijn de ideale knutselbuddy's!

REGEL 5: GEEN AL TE GROOT LICHT

Niets is zo ongezellig als twee grote TL-lampen waarvan je ogen pijn doen bij het opstaan. Je zou voor minder in je bed blijven liggen. Pak daarom je verlichting slim aan. Zorg voor genoeg verschillende lichten verspreid in je kot zodat je de sfeer hiermee kan bepalen. Tijdens het studeren zorg je voor goede verlichting zodat je niet in slaapt valt. Of zodat je geen last krijgt van je ogen natuurlijk. Steek enkele lampjes aan rond je bed bij

een filmavond. Zorg voor beperkte verlichting rond je eettafel of ga ineens tot het uiterste en dineer enkel nog bij kaarslicht. Gedimde lichten creëren gegarandeerd meer sfeer. Het is niet in elk kot toegestaan om kaarsen aan te steken en ook voor je eigen veiligheid pas je hier best mee op. Leuke alternatieven zijn ledtheelichtjes of kerstlampjes waarbij je eventueel een pingpongballetje over elk lichtje steekt.

Kortom: laat je creatieve geest volledig los. Schuim nog snel enkele rommelmarkten af. Plan dat verplichte IKEA-bezoek in (vergeet niet te pauzeren voor een portie *köttbullar*). En onthoud, hoe leuk je kot in het begin van het jaar wel niet lijkt, op het einde van het academiejaar, als het vol staat met herinneringen, souvenirs en rommel die je vrienden hebben achtergelaten zal je er het meest van houden.

Advertentie

Meer dan 80 kunstzinnige cursussen in Gent.
Doe er vooral uw artistieke goesting mee!

/ DANS
/ THEATER
/ MUZIEK
/ BEELDDE KUNSTEN
/ FOTOGRAFIE
/ LITERATUUR

Info en inschrijven:
WWW.WISPER.BE

Ella Roose studeert politieke wetenschappen aan de UGent. Je vindt haar gedichten terug op elanoreroose.wordpress.com. Wil jij jouw gedicht ook in Schamper? Stuur een mail naar cultuur@schamper.be.

Treurwilgen

De wijn wiegt me
zachtjes
naar bruisen toe

Niet treurwilgen, zei ze
maar de toon
van mijn denkstem
blijft ongewijzigd
verder zinderen

Warmte
overvalt me
niet wegluchten, zei ze

Gloeiend
met de aanraking van glas
besloot ik
te blijven

Analyse: The Hitchhiker's Guide to the Galaxy

door Daan Van Cauwenberge

'The Hitchhiker's Guide to the Galaxy' is een film gebaseerd op de gelijknamige 'trilogie in vijf delen' van schrijver **Douglas Adams**. Zowel de boeken als de film zijn een perfect voorbeeld van Britse absurde humor in een intrigerende *scifi setting*. Eén van de zeldzame werken die erin slaagt om een volslagen absurd verhaal te brengen, dat zowel interessant om naar te kijken als grappig blijft. Daarom dat ik het vaak in één adem noem met andere Britse meesterwerken in de komedie zoals 'Monty Python' of 'Fawlty Towers'. Een boodschap aan iedereen die van plan was dit artikel te lezen zonder de film echt te bekijken: bedankt voor de interesse, maar ga alsjeblieft je leven beteren en bekijk die film!

Het viel al op aan mijn eigen omschrijving van de film, maar de meeste mensen kunnen 'The Hitchhiker's Guide' enkel omschrijven in termen als 'vreemd', 'bizar' en

bovenal 'absurd'. Die reacties zijn logisch, de humor en het verhaal die in de film naar voren worden gebracht lijken vaak volslagen absurd. Van een tweehoofdige, narcistische president van het heelal tot een alienras dat bekend staat voor zijn slechte poëzie, aan absurde situaties is er geen tekort.

Hiermee vallen deze beschrijvingen echter vaak ten prooi aan een herkenbaar probleem: de banalisering van filosofische termen. Denk bijvoorbeeld aan bepaalde termen zoals het Engelse woord '*awesome*' dat eerst gebruikt werd als een

woord voor 'fenomenen die zo angstaanjagend en groots zijn dat ze een diepe esthetische ervaring oproepen', zoals een woeste oceaan of God, maar nu gebruikt kan worden om een hamburger te omschrijven.

“

$$21 + 21 = 42$$

Door erop te wijzen dat 'The Hitchhiker's Guide' absurd is in de conventionele betekenis van het woord, ontgaan we dat de film ook absurd is in

berg op draagt. Het absurde aanvaarden, dat was voor hem de enige uitweg.

Nu zie je pas hoe absurd 'The Hitchhiker's Guide' écht is. De aarde wordt de eerste tien minuten van de film vernietigd om een snelweg aan te leggen en de vijanden van de film zijn aliens die vastzitten in een mensonterend bureaucratisch systeem. Zelfs de centrale vraag van de film is de zoektocht naar het antwoord op '*the ultimate question of Life, the Universe and Everything*' om dan op het einde te horen dat het antwoord '42' is en te beseffen dat ze de vraag helemaal niet kenden, dus het antwoord ook zinloos is. Camus had

het zelf niet beter kunnen schrijven.

In 'The Hitchhiker's Guide' wordt er echter wel een uitweg geboden uit onze absurde, zinloze levens. De film is, vreemd genoeg, in de eerste plaats een liefdesverhaal. In heel de film is er dan ook slechts één poging '*the ultimate*

question of Life, the Universe and Everything' te stellen. Volgens **Arthur**, de protagonist, is de vraag namelijk: "*Is she the one?*" Dat lijkt een dwaze vraag, wetende dat het antwoord '42' is, maar is nog niet zo gek als je weet dat vroeger werd gedacht dat een ziel 21 gram weegt. $21 + 21 = 42$.

Heb ik te lang nagedacht over deze film? Waarschijnlijk. Maar als ik de absurditeit van het heelal kan bestrijden met liefde, vind ik dat mijn absurde gepieker over een grap in een komediefilm wel waard.

DON'T PANIC

de filosofische betekenis. En zo lopen sommige kijkers de ware boodschap van de film mis. Wanneer de filosoof **Albert Camus** sprak van 'absurde' zaken bedoelde hij hiermee fenomenen die het menselijk bestaan zinloos lieten lijken. Voor Camus is het bijvoorbeeld absurd om betekenis te zoeken in een betekenisloze wereld of te zoeken naar kennis in een wereld zonder zekerheid. Camus zag de menselijke conditie dan ook als intrinsiek absurd en vergeleek mensen die betekenis zoeken in de wereld met **Sisyphus** die steeds weer zijn rots de

De liegende REPORTER

De UGent groet de dingen

illustratie door Camille Paroissien

EEN GEDICHT VAN CECIL HENDRICK (VRIJ NAAR VAN OSTAIJEN)

Dag blokkerke-blok in de Thermanal die voor de
tiende keer in evenveel minuten zijn gsm checkt
en het in augustus nog eens proberen mag

Lach lach

Dag blandino op de trap, met de sigaret
en de uitzichtloze toekomst

Geen geld voor straaljagers zolang ik geen
drie semesters op Erasmus kan

Poeppen in het buitenland

Dag lintje van een lid van een vereniging
die denkt

dagen van middelmatige middelbare
populariteit zijn voorbij
herfsttij

Dag ATP'er met te veel tijd en te weinig
werk en een afkeer voor studenten

Dag kantinepersoneel aan de e-purse kassa waar
nooit iemand staat en als wraak bij zijn volgende
shift nog minder kaas op de spaghetti doet

Kaas en tabasco
Van het kantinepersoneel
Goeiendag

Dag professor met de slides en de
lesvoorbereiding en de twijfels over de
carrièrekeuzes die gemaakt zijn
Het volgende stuk
is niet te kennen

Rennen

Dag assistente van de kleinere verplichte
lesmomenten die eigenlijk echt wel nog cava is en
ge op een zatte avond wel nog zou doen

Wat een oen die zou ik echt nooit doen

En

Dag aula die zoveel groter is dan een klaslokaal en waar
het zo makkelijk is om u eenzaam te voelen

Stoelen en voelen

Oei

Dag overpoort met het bier, het plezier,
de stank en de spijt

Opportuniteit

Dag lief dat ik nog niet heb maar hier zeker ga vinden want
mijn ouders hebben elkaar hier ook leren kennen

Dag fiets in het mooi grijs en geel, twee
sloten, dat kan mij gestolen worden

Fiets is weg
pech

Dag student aan de
universiteit van Gent
Dag lieve student
Dag studentekijn mijn

1985 ° DE GENTSE STUDENTENRAAD

2004: ° PARTICIPATIEDECREET

2005 ° INTERSEMENTEEL VERLOF

2012 °

13 ° 3 OLOCATIES

15 CORRECTIE

20 ° ONDERWIJSKWALITEITSZORG

2016 ° MATHS FOR STATS

2017 ° INHAALEXAMENS

2018 ° LESOPNAM

2019 ?

JOUW WEG NAAR INSPRAAK

EERSTE VERGADERING: 2 OKTOBER, 19U - THERMINAL

WWW.GENTSESTUDENTENRAAD.BE | FB.COM/GENTSESTUDENTENRAAD

Straffe kortingen op kranten en magazines!

**tot
-68%**

Studenten abonnement.be

Krijg héél veel korting op Het Laatste Nieuws, De Morgen, Humo, Dag Allemaal, Story, TV Familie, TeVe-Blad en Goed Gevoel met je studentenkaart.

**BEKIJK ALLE KORTINGEN OP
STUDENTENABONNEMENT.BE**

Leerkracht? Bekijk de exclusieve aanbiedingen op leerkrachtenabonnement.be

DeMorgen.

HLN HET LAATSTE NIEUWS

**Dag
allemaal**

HUMO

story

**TeVe
BLAD**

**tv
familie**

**Goed
Gevoel**

Aanbod geldig in België tot 31/08/2019 voor hogeschool- en universiteitsstudenten in voltijds dagonderwijs. Alle voorwaarden op studentenabonnement.be